Nr. 1. Poniedziałek, 2 Stycznia 1882. Ro

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Admistracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 8 ct. W miejscu rocznie 1 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austryi i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. Adama, 4. Rue Clément 4

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi całorocznie w miejscu (od 1 stycznia do końca grudnia) 12 zł., pocztą 16 zł.; półrocznie (od 1 stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 zł., pocztą 8 zł.; ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Ministerstwo handlu zamianowało koncypistę tutejszej dyrekcyi poczt, Adama Womelę, komisarzem pocztowym we Lwowie i przeniosło koncypistę pocztowego Franciszka Hławaczka z Tryestu na tegoż prośbę napowrót do Lwowa.

Pan Namiestnik przeniósł komisarza powiatowego, Leopolda Hlawatego, z Wadowic do Brzeska, zaś prowizorycznego koncypistę Namiestnictwa Jana Piaseckiego, z Tarnowa do Wadowic.

Pan Namiestnik zamianował prowizorycznymi oglądaczami zwierząt i płodów zwierzęcych weterynarzy: Jana Rożankowskiego w Oświęcimiu, Jana Smoluchowskiego w Podwołoczyskach, Władysława Dżutyńskiego w Brodach, Bazylego Maykowskiego w Szczakowie i Hermana Sigalla w Husiatynie.

Dnia 30 grudnia z. r. wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt LIV dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 145. Koncesyę na budowę kolei żelaznej z Jarosławia do Sokala;

Nr. 146. Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zwinięciu c. k. poborczych urzędów cłowych II klasy w Cle i Zbarażu w Galicyi;

Nr. 147. Ustawę o wykupnie lennej posiadłości Vrana w Dalmacyi.

Nr. 148. Ustawę o obrocie uszlachetnionych wyrobów między Austryą a niemieckim okręgiem cłowym.

Nr. 149. Ustawę o zniesieniu opłaty portowej w Tryeście.

Nr. 150. Ustawę o budowie galicyjskiej kolei transwersalnej.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 2 stycznia.

Raz ks. Bismarck sam powiedział, że nie chce zrobić z zatargu politycznego narodowej instytucyi. Mimo woli w słowach tych dostarczył kanclerz przeciwnikom swoim najlepszego frazesu do scharakteryzowania sytuacyi Niemiec. Odkąd ks. Bismarck stanął na czele Prus, a następnie na czele Niemiec, konflikt polityczny stanowi regułę, a ten spokój wewnętrzny, jakiego inne państwa dłużej lub króciej zażywały albo zażywają, jest wyjątkiem. W konflikcie z parlamentem i w ogóle z konstytucyjnemi czynnikami poczęła się wielkość ks. Bismarcka, konflikt stanowi końcową etapę jego historycznej karyery. Co najgorsza w tych zatargach, to ich łączność ścisła, to wypływanie jednego zatargu z drugiego jak skutku z przyczyny. Starcie z kościołem od początku miało w sobie zaród dzisiejszego starcia z liberalizmem bo od razu dopuszczono się wielkiej przesady, która dla stronnictwa liberalnego stanowiła zasadniczą niekonsekwencyę. Ustawy majowe, a jeszcze więcej późniejsze ustawy okolicznościowe, które miały zaradzić potrzebom, w danej chwili stworzonym już samą walką, były ze stanowiska szczerze liberalnego grzechem ciężkim, jakiego w polityce bezkarnie popełniać nie wolno. Liberalizm niemiecki dał się porwać impetycznej naturze politycznej kanclerza, zeszedł z nim na fałszywą drogę, z której nie ma teraz innego wyjścia, jak odwrót w kierunku Canossy. Ale jak dawniej z kościołem tak dziś z liberalizmem doprowadza kanclerz walkę do ostateczności, które nie mogą wytworzyć stałej pokojowej sytuacyi, lecz tylko nowe prowizoryum. Dopóki ks. Bismarckowi nie przykrzy się ustawiczna walka i dopóki może dźwigać ciężar rządów, dotąd liberalizm niemiecki nie może marzyć o zupełnym odwecie — o swojej Canossie. Każdy jednak następca ks. Bismarcka, chociażby nawet był równie genialnym, nie zdoła wytrwać w walce z tak potężnym dziś jeszcze mimo wszelkich rozczarowań prądem liberalnym już dlatego samego, że z genjuszem nie szłyby w parze takie nadzwyczajne, wiekopomne zasługi, jakie w każdej sprawie przechylić muszą szalę na stronę księcia Bismarcka.

W otoczeniu ks. Bismarcka starano się ująć w system jego postępowanie, które na pozór posiada wszelkie znamiona genialnej tylko kapryśności. Wszystkie żywotne konstytucye, tak mówią w berlińskich kołach rządowych a raczej kanclerskich, zostały praktyką ustalone, litera prawa konstytucyjnego ustępowała wszędzie praktyce lub była jej powolną, ale nigdzie nią nie kierowała, chyba tylko w razie, jeżeli stała się jej wyrazem. To określenie stosunku litery prawa do praktyki wybornie odpowiada odgadywanym dotąd, ale niewyjaśnionym otwarcie maksymom politycznym i parlamentarnym ks. Bismarcka. Weźmy zamiast litery prawa parlament, zamiast praktyki plany społeczno-polityczne ks. Bismarcka, a będziemy mieli prawdziwą charakterystykę sytuacyi w Niemczech. Parlament musi tedy ustępować kanclerzowi albo iść za nim posłusznie, bo samodzielnym być może tylko wtedy, kiedy staje się wyrazem opinij i planów kanclerskich. Jest to widoczna negacya wszelkich utartych w Europie pojęć o stosunkach parlamentu do rządu, czyli litery prawa do praktyki. Wszędzie wyjątkowo praktyka może uzyskać przewagę nad literą prawa i złamać jej opór, jeżeli wskutek składu stosunków i zbiegu okoliczności stanie się reprezentantką tego najwyższego argumentu i najwyższego motywu, który *raison d'etat* nazywamy. Ale takie wyjątki zdarzają się bardzo rzadko tam, gdzie społeczeństwo żyje i rozwija się wśród normalnych stosunków politycznych. Wyjątki takie zamienić w regułę znaczy tyle, co zmienić konstytucyę w fikcyę.

KORESPONDENCYE

Berlin, 30 grudnia.

□ Sprawy kościelne od pewnego czasu tak wybitne miejsce zajmują na porządku dziennym, że o innych rzeczach w prasie wszelkich odcieni prawie wcale nie ma mowy. Mimo tego żywego zajęcia gęsta mgła pokrywa całą kwestyę kościelno-polityczną. Gdybyśmy artykułom *Post* mieli dać wiarę, musielibyśmy w księciu Bismarcku upatrywać szczerego przyjaciela Leona XIII i życzliwego opiekuna papiestwa. tymczasem im więcej wspomniany organ drukuje artykułów w obronie niezależności Stolicy Apostolskiej, tem bardziej rozbudza się nieufność

---

1)

FERYE ALPEJSKIE

WRAŻENIA MIEJSC I LUDZI

PRZEZ

LUCYANA TATOMIRA.

I.

Już zaraz za Lincem przybiera okolica coraz wybitniejszy charakter alpejski — widać to w soczystej, bujnej roślinności górskiej, w budowie domów i w stroju ludu, więcej zbliżonym do góralskiego. Koło Lambach rozłożyły się już góry w całej okazałości i odsłonił mi się widok na Höllengebirge i Traunstein, a za Frankenmarkt wzbiły się na widnokręgu Mondseegebirge i Schafberg, których szczerbate, dziko połupane grzbiety rysowały się prześlicznie na jasnym lazurze niebios.

Utopiłem oczy w przecudnym krajobrazie, który przemykał przedemną, jak w ruchomej panoramie, ciągle się zmieniając. Góry rosły coraz wyżej i wyżej, piętrząc się jedne nad drugie; obfitość wód, rozsiane gęsto osady, sterczące tu i ówdzie po górach i urwiskach ruiny starych zamków, bielejące na ciemnem tle borów stare kościoły i klasztory łączyły się z tegoczesnymi pałacami i fabrykami w całość przedziwnie rozmaitą, pełną ruchu, życia i piękności. Jak w całej Austryi dolnej i górnej, tak i tu poważna, omszona, rycerska, pobożna przeszłość podaje braterską rękę teraźniejszemu gorączkowemu, nawskróś praktycznemu życiu i swem tchnieniem pośmiertnem, wiejącem z szczerbatych zwalisk, z spiczastych gotyckich wieżyc odwiecznych opactw benedyktyńskich, wlewa poezyę średniowiecznego romantyzmu w prozę i materyalizm dziewiętnastego wieku.

W Strasswalchen pokazały mi się w mglistej dali oba szczyty Watzmanna, ubielone śniegiem. Pociąg przeleciał szybko Steindorf i pędził dalej wzdłuż brzegu jeziora Waller, położonego prześlicznie wśród łąk i lasów, które mi od czasu do czasu zasłaniały jego sine, połyskujące w słońcu zwierciadło. Pominąwszy Seekirchen, przebyliśmy szybko lesistą dolinę Fischbachu i wjechaliśmy na rozległą dolinę Salzy.

Góry rozstąpiły się, dokoła rozścieliła się równina ludna, wybornie uprawiona, opasana w szerokiem półkolu wspaniałym łańcuchem Alp salzburskich. Na tle tych gór, pośród bujnej zieleni, nad mieniącą się wstęgą Salzy zajaśniały na pierwszym planie, jakby ze skały wyrosłe, poważne mury i baszty twierdzy salzburskiej. Nie miałem czasu nasycić się widokiem pełnym uroku, gdy już przeraźliwy świst lokomotywy zapowiedział mi bliskość stacyi, a w chwilę potem, jak spadająca w teatrze kurtyna, wsunął się peron dworca salzburskiego przed okno wagonu i przed moje oczy.

Dworzec w Salzburgu nie ma nic szczególnego; odznacza się chyba tylko tem, że panuje na nim dwa razy większy zgiełk i gwar, niż na innych dworcach, gdyż schodzi się tu kolej bawarska z koleją wiedeńską i odbywa się rewizya pakunków osób przejeżdżających z Bawaryi do Austryi i odwrotnie. Nie bez pewnych fortelów gimnastycznych potrzeba sobie torować drogę z peronu do wyjścia i jest się bardzo zadowolonym, gdy się nakoniec dobije do omnibusu.

Stanąłem w hotelu *„Zum Stein"* przy głównym moście nad samą Salzą, gdzie dostałem pokoik na czwartem piętrze z oknem wychodzącem na jakąś uliczkę, tak ciasną i wązką, że mógłbym mojemu *vis à vis* podać rękę przez ten zaułek, wychyliwszy się cokolwiek z okna. Jeszcze nigdy w życiu mojem nie mieszkałem tak blisko nieba!

Złożywszy tylko torebkę, rzemyki i kuferek, zbiegłem na miasto, żeby poszukać jakiejś księgarni, kupić sobie przewodnik po Salzburgu i przestudyować go wieczorem. Nie lubię być zawisłym od tych przewodników z rzemiosła, którzy zagranicą wszędzie narzucają się podróżnym, i mam w tem pewną ambicyę, żeby taki *cicerone* mną nie kierował, lecz żebym ja mu wskazywał, co chcę zobaczyć i dokąd mnie ma prowadzić. Powałęsawszy się trochę po ciasnych, krętych uliczkach starego Salzburga po lewej stronie rzeki, dopytałem się księgarni Dietera, kupiłem sobie przewodnik, a dowiedziawszy się z niego najpożądańszej dla mnie na razie rzeczy, że w parku miejskim jest kurhaus i basen źródlany do kąpieli, znalazłem sobie za pomocą planu, dołączonego do przewodnika, i park i kurhaus i basen, i pozbyłem się kurzu i sadzy czterdziestoośmiugodzinnej podróży.

Park miejski Salzburga, założony dopiero w najnowszych czasach po zniesieniu dawnych fortyfikacyj miejskich, leży w nowej części miasta po lewym brzegu Salzy, jest dosyć rozległy i bardzo starannie utrzymany. Około jego założenia jak w ogóle około upiększenia nowego miasta położył największe zasługi radca budownictwa baron Schwarz, za co wdzięczni Salzburczycy umieścili jego popiersie w parku i nazwali jego imieniem tę ulicę, którą idąc od głównego mostu na Salzy do parku przyszedłem. Był on w tej chwili bardzo ożywiony, gdyż grała muzyka wojskowa i cały piękny i modny świat Salzburga przechadzał się po jego żwirowanych ścieżkach, wijących się pomiędzy malowniczo rozrzuconymi kląbami kwiatów i krzewów. Pijąc kawę na terasie restauracyi, przypatrywałem się przez chwilę tym snującym się tędy i owędy grupom Salzburczyków i Salzburżanek, wyglądającym zresztą zupełnie taksamo jak nasi Lwowianie i Lwowianki, spacerujący po ogrodzie miejskim. Aby nie wracać tą samą drogą, puściłem się potem w stronę przeciwną od tej, z której przyszedłem, i zmierzałem ulicą kolei zachodniej ku górze Kapucynów.

Po drodze zwrócił moją uwagę wielki, chociaż niepiękny gmach. Z przewodnika dowiedziałem się, że jest to pałac Mirabell. Przez bramę w tylnem skrzydle wszedłem do ogrodu, otaczającego pałac ten od strony południowej i zachodniej. Nie byłem wcale zachwycony. Gmach sam, jak powiedziałem, wielki, ale ciężki, bez stylu; ogród w smaku z czasów warkocza, regularny, strzyżony, wymuszony, z balustradami marmurowemi i z posągami mitologicznymi bez artystycznej wartości, przypomina wiedeński ogród belwederski. Wygląda to tak niesmacznie, jak wykrygowana modna panna salonowa, w której są wszystkie wdzięki, prócz wdzięku prostoty i natury. Tylko w zachodniej części ku Salzy rosną rozłożyste, wysokie drzewa, na których z rozkoszą spoczywa oko, znudzone jednostajnością strzyżonych szpalerów.

Ale w Mirabellu jest kawałek historyi Salzburga, i to historyi, którą surowy moralista nazwałby skandaliczną, a ja pozwolę sobie nazwać ją tylko historyą kapryśnego serca, tego serca, które — jak powiada nasze przysłowie — nie sługa i nie zna co to pany, a jak przekonywa Mirabell — nie zna i kanonicznego rygoru i nie ma względu nawet na fiolety książąt kościoła.

Założycielem Mirabellu był arcybiskup Wolf Dietrich von Raitenau. Biskupi salzburscy byli zarazem udzielnymi książętami i dlatego wszystkie tutejsze zamki, pałace i wszystkie gmachy publiczne były przez nich,

…ści katolickiej, która w żaden …nie da się przekonać, aby kanclerz …słów samolubnych miał energicznie u-…się za papieżem, zwłaszcza że u siebie, w domu, tak dalekim jest jeszcze od przywrócenia pokoju i zgody.

Zbliżamy się żółwim tylko krokiem do stosunków normalnych w dziedzinie religijnej. Jakkolwiek w tych dniach mała dyecezya fuldajska otrzymała biskupa w osobie zacnego, stanowczego a zarazem oględnego kapłana, i jakkolwiek duchowieństwo tamtejsze (na mocy ustaw majowych) znowu pobierać będzie pensyę państwową a zarząd nad majątkiem kościelnym oddany został w ręce władzy duchownej, to przecież biskup Kopp pozostanie skrępowany przepisami nieuznanych przez niego ustaw majowych, tak iż ani wakujących posad duchownych obsadzić ani nawet seminaryum duchownego otworzyć nie może. Nie zbyt wielkie to też będzie miało znaczenie, jeżeli dwie inne dyecezye rządzone obecnie przez administratorów otrzymają także biskupów; mówię tu o Paderbornie i Osnabrücku. W wilię Bożego Narodzenia, kiedy tajny radca Busch z Rzymu powrócił do Berlina, *uditore* nuncyatury monachijskiej, monsignore Tarnassi, stanął w Paderbornie, gdzie odbyła się w tenże dzień jeszcze narada kapitulna. Następnie pojechał wysłannik zawiadowcy nuncyatury do Osnabrücku, gdzie oprócz administratora dyecezyi jeden tylko jeszcze żyje kanonik, a powrócił znowu do Paderbornu na powtórną naradę kapituły. Jeżeli dyecezya osnabrycka otrzyma biskupa, to już nie na mocy wyboru właściwego, gdyż kapituła tamtejsza dwóch tylko liczy kanoników, podczas kiedy najmniej trzech powinnaby liczyć członków. aby do wyboru biskupa mogła przystąpić; może więc tylko chodzić o nominacyę biskupa przez papieża w porozumieniu z rządem pruskim. Kapituła paderbornska liczy dziewięciu jeszcze członków, ale, słychać, że i tam papież kapitule pozwolił tylko uskutecznić wybór na mocy bliżej już określonego spisu kandydatów; kapituła utraciła bowiem dawno prawo wyboru, czy raczej nie mogła korzystać z powodu ustaw majowych z swego prawa. Jakkolwiek więc obie dyecezye otrzymają pasterzy, kwestya kościelna wcale nie zbliżyła się jeszcze ku końcowi.

Dzisiaj wreszcie przyznają dzienniki, zostające na posługach rządowych, że projekt do ustawy kościelnej został wypracowanym i że ministrowie poszczególni, t. j. minister sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, mają o nim zdać wota swoje. Ministerstwo całe później dopiero obradować będzie nad tym przedmiotem. Jak wam już dawniej pisałem, przedłożenie rządowe obejmuje tylko władzę dyskrecyjną, której zakres nieco jednak będzie obszerniejszy niż treść ustawy lipcowej, tracącej z końcem bieżącego miesiąca częściowo swój walor. Spodziewać się można, że nie długo po otwarciu sejmu pruskiego (14 stycznia) szczegóły ustawy nowej dojdą do wiadomości publicznej. Nie jest bez znaczenia wyznanie wczorajszej *Post*, iż ustawy majowe w ważnych punktach przekroczyły właściwy zakres władzy państwowej. *Post* odrzuca nawet zupełnie trybunał świecki dla spraw kościelnych, ustawę o nominacyi księży i o wykształceniu duchownych. Dzienniki katolickie konstatują z zadowoleniem, że szeregi obrońców ustaw majowych coraz się przerzedzają.

W sprawie wniosku Windthorsta przeciwko banicyi duchownych ministerstwo nic jeszcze nie uchwaliło. Gazety wszelkich odcieni żywą toczą walkę o ten wniosek, który większości w parlamencie pewnie nie pozyska, choć banicyi nikt pochwalić nie śmie. Dopiero rozprawy parlamentarne rozjaśnią położenie dostatecznie.

Poczty i koleje w preliminarzu państwowym.

(*g*) Wydatki na poczty preliminowane są na rok 1882 w sumie 15,688.190 zł, t. j. o 726.490 zł. wyżej niż na rok 1881; dochodów ma wpłynąć do skarbu 18,853.000 zł., czyli o 1,487.000 zł więcej. Na Galicyę wydatki są obliczone w kwocie 1,8[illegible]8.480 zł., t. j. o 50.450 zł. wyżej, dochody z Galicyi zaś mają dać 1,669.480 złr., t. j. o 95.740 zł. więcej. Jakkolwiek przeto Galicya wciąż jeszcze wykazuje niedobór, zmniejsza się on jednak z roku na rok dosyć znacznie, tak, że możnaby wróżyć zupełne wyrównanie wydatków z dochodami w czterech lub pięciu latach. Główny dochód mają poczty z przesyłek listowych, a wzmaga się on ustawicznie: z roku 1877 na rok 1878 podniósł się na całe państwo o 3·63 prc., z r. 1878 na r. 1879 o 7·09 prc., z r. 1879 na 1880 o 6·73 prc.; w pierwszych sześciu miesiącach r. 1881 dochód ten wynosił 4,855.000 zł.. co w porównaniu z tymże okresem roku 1880 stanowi podwyżkę o blisko 583.000 zł. czyli o 12 prc. Przypuściwszy, że drugie półrocze będzie w tym samym stosunku korzystne, można na cały rok 1881 przyjąć 10,293.000 zł. jako sumę dochodu z przesyłek listowych z całego państwa. Licząc zaś na dalszą podwyżkę w r. 1882, choć tylko o 5·6 prc., preliminuje rząd tenże dochód w ilości 10,870.000 zł. Z Galicyi jest on preliminowany w ilości 907.000 złr., t. j. o 72.000 zł. czyli o 8·6 prc. wyżej niż na r. 1881, a o 146.000 zł. czyli o 19·2 prc. wyżej niż na r. 1880.

Na telegrafy wydatki są preliminowane w sumie 3,497,000 zł., czyli o 95,150 zł. mniejszej niż na r. 1881, a to prawie wyłącznie wskutek przeniesienia telegraficznego Biura korespondencyjnego do etatu Rady ministrów; dochodów ma być 4,220,000 zł., t. j. o 591.000 zł. więcej, chociaż naturalnie ubywa tu także dochód z biura rzeczonego w ilości 67,000 zł. Wydatki na Galicyę wynoszą 377,460 zł., t. j. o 5600 zł. więcej, dochody zaś z Galicyi są obliczone na 313,590 zł., t. j. o 29,060 zł. więcej. Powtarza się tu to samo, co powyżej zauważyłem co do poczt: ustawiczny jeszcze w Galicyi niedobór z widokami jednak rychłego zrównoważenia się dochodów z wydatkami. Główny dochód mają telegrafy, jak naturalnie, z korespondencyi telegraficznej. W r. 1880 było z niej dochodu na całe państwo 3,342,511 zł., czyli o 292,511 zł. ponad uchwalony preliminarz; na r. 1881 preliminowano już 3.350,000 zł., a wedle rezultatu pierwszego półrocza można przypuścić, że rzeczywista wynikłość całego roku 1881 będzie 3,800,000 zł., t. j. 300,000 zł. ponad preliminarz; ztąd bez przesady pewnie rząd na r. 1882 preliminuje okrągłą sumę 4,000,000 zł., na którą z Galicyi ma wpłynąć 308,000 zł., t. j. o 28,000 zł. czyli o 10 prct. więcej niż na r. 1881, a o 51,400 zł. czyli o 20 prct. więcej niż na r. 1880 preliminowano.

Wydatki na zarząd i ruch skarbowych dróg żelaznych są preliminowane w sumie 2,611,760 zł., t. j. o 37,190 zł. większej; dochody z nich w sumie 2,696,340 zł., t. j. o 85,334 zł. większej; czystego dochodu pozostaje przeto 84,580 zł., czyli o 48,144 zł. więcej niż wedle preliminarza na r. 1881.

Wydatki na kolej Tarnowsko-Leluchowską wynoszą 385,800 zł., czyli o 30,800 zł. więcej, dochody z niej 370.000 zł. t. j. o 20,000 zł. więcej, tak, że skarb nietylko nie ma z niej czystego dochodu, lecz dopłaci 15,800 zł., t. j. o 10,800 zł. więcej niż wynosi niedobór preliminowany na rok 1881. Pomnożenie wydatków tłómaczy się przedewszystkiem znacznie większą potrzebą wymiany starych progów z miękkiego drzewa na nowe z twardego i starych szyn na nowe, dalej powiększeniem szpichlerza towarowego w Bobowie, nakoniec położeniem trzeciego toru na dworcu w Rytrze. Dochody wedle znanych dotychczas rezultatów z r. 1881 nie pozwalają się preliminować na r. 1882 w liczbie zbyt korzystnej; że zaś mimo to rząd preliminuje o 20,000 więcej, dzieje się to dlatego, że gdy się rozpocznie budowa kolei Podkarpackiej, kolej Tarnowsko-Leluchowska będzie miała niejakie dochody z dowozu materyałów.

Wydatki na kolej Naddniestrzańską wynoszą 362,500 zł., t. j. o 52,000 zł. mniej, dochody z niej są obliczone na 420,000 zł., t. j. tak samo jak na r. 1881, tak że pozostaje się skarbowi czystego dochodu 57,500 zł. czyli o 52,000 zł. więcej niż wedle preliminarza na r. 1881. Zniżenie wydatków tłómaczy się głównie ubywającą potrzebą zamiany mostów tymczasowych na stałe, konstrukcyj drewnianych na żelazne i t. p., na co w r. 1881 było jeszcze przeznaczonych 60,000 zł. Na obie przeto galicyjskie koleje skarbowe wydatki preliminowane wynoszą razem 748,300 zł., czyli o 21.200 zł. mniej, dochody zaś 790,000 zł., czyli o 20,000 zł. więcej, tak, że podczas, gdy wedle uchwalonych na rok 1881 preliminarzy miało być z obu razem tylko 500 zł. czystego dochodu, na rok 1882 jest on obliczony na 41,700 zł., czyli 41,200 zł. wyżej.

Na budowę skarbowych dróg żelaznych wydatki równają się sumie uchwalonej na r. 1881 t. j. 5,500.000 zł. na dalszy ciąg budowy kolei Arletańskiej. Rozumie się samo przez się, że dochodów tu nie ma. Wedle generalnego planu budowy miało się do końca roku 1882 wydać 16,650.000 zł.. a ponieważ na r. 1880 przyzwolono 2,100.000 zł., na r. 1881 zaś 5,500.000 zł.. czyli razem 7,600.000 zł., przeto wypadałoby na r. 1882 preliminować 9,050.000 zł., czyli o 3,550.000 zł. więcej niż się preliminuje. Mniejsza ta potrzeba tłómaczy się po części korzystniejszemi od przewidywanych ofertami na budowę tunelu przez górę Arulę i na dostarczanie materyałów do budowli ponadnasypowych, w głównej części atoli odroczeniem wybudowania przestrzeni z Innsbruck do Landeck, która miała być skończona w jesieni r. 1882, aż do lata r. 1883.

Do preliminarza na r. 1882 rząd po raz pierwszy dodaje zestawienie kosztów dróg żelaznych zbudowanych, budowanych i nabytych przez skarb.

Po wykończeniu kolei Arletańskiej (136.6 kilom.) długość wszystkich ich razem wynosić będzie 1110·774 kilometra, a do końca r. 1882, o ile preliminowane na ten rok sumy okażą się prawdziwemi, kapitał włożony w wszystkie skarbowe drogi żelazne wynosić będzie 89,981.263 zł.

Kolej Tarnowsko-Leluchowska, zbudowana przez skarb, miała kosztować 14,752.000 zł.: do końca 1882 łożone na nią wydatki na budowle i reperacye wynoszą 13,420.415 zł.; długość jej wynosi 145·722 kilom.; kolej Naddniestrzańska, zakupiona przez skarb, do końca r. 1882 kosztować będzie 2,710.871 zł.; długość jej 111·781 kilom.; obie przeto galicyjskie koleje skarbowe, mające razem 257·503 kilometra długości, do końca r. 1882 kosztować będą skarb 16,131.286 złr. w. a.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Przemówienie noworoczne papieża.)

Podaliśmy już przed kilku dniami podług telegramu agencyi Havasa odpowiedź papieża Leona XIII na przemowę kardynała dziekana, mianą przy składaniu życzeń noworocznych przez kolegium kardynałów w d. 24 b. m. Obecnie podajemy w całości słowa Ojca świętego:

„Po uroczystej kanonizacyi nowych świętych pańskich nadchodzi nowa wesoła uroczystość Narodzenia Zbawiciela, w której starym obyczajem składasz nam, księże kardynale, szczere życzenia w imieniu św. kolegium, zwiastując nam i kościołowi weselszą przyszłość.

Dziękując wdzięcznem sercem świętemu kolegium, składamy tak jemu jak i kościołowi te same życzenia i u uważamy za nasz obowiązek dziękować w pokorze Panu, który słabość naszą dźwiga, dorzucając od czasu do czasu do kielicha goryczy i trosk nieustannych apostolskiego urzędu krople pociechy i radości.

Te kłopoty i troski w skutek trudnego położenia naszego, stają się z dniem każdym cięższemi i coraz większej nabawiają nas obawy. Świętemu kolegium nie potrzebujemy tego obszerniej tłómaczyć ani też stawiać na twierdzenie to dowodów. Pamięta ono bardzo dobrze ostatnie nader smutne wypadki, które na obecne położenie nasze w Rzymie tak przykre rzuciłe światło, bo przecież tak jak my sami, kolegium św. jest naocznym świadkiem tego wszystkiego, co się tu dzieje przeciw katolickiej religii i najwyższemu jej zwierzchnikowi.

Nawet najnowsza uroczystość kanonizacyjna, która w oczach nieprzyjaciół miała służyć za dowód wolności i swobody, jakiej papież i katolicy w Rzymie zażywają, dowiodła, iż rzeczy mają się wprost przeciwnie. Ze względów bezpieczeństwa i porządku byliśmy zniewoleni odbyć tę uroczystość w obrębie naszego pałacu ograniczając jej wspaniałość i zmniejszając jej świetność, a liczba zaproszonych na tę uroczystość biskupów musiała się znacznie ograniczyć, wielka zaś liczba wiernych tak z Rzymu jak i z zagranicy wcale udziału w niej wziąć nie mogła.

Jednakże nawet te wszystkie ograniczenia nie zdołały ochronić godności naszej i czterech chwalebnych wojowników wiary od obelg i zniewag. Kiedyśmy bowiem po najściślejszych badaniach, przepisanych przez prawo kanoniczne, wykonywali jeden z najuroczystszych aktów naszej papieskiej władzy, nie wahano się tutaj w Rzymie przez kilka dni wobec tylu świadków ośmieszać i wyszydzać tej wzniosłej uroczystości, urągając bezkarnie wierze wszystkich Rzymian i całego świata i z świętokradzkiem zuchwalstwem rzucając pełnemi dłońmi obelgi i błoto na naszą osobę, na naszą powagę i na tychże uwielbionych świętych Pańskich. To dziwne i niegodne postępowanie powtarza się ciągle, pod najbłahszemi pozorami. Skoro bowiem pełni obawy o dobro kościoła katolickiego głos nasz podnosimy, aby bronić praw jego, deptanych nogami i okrywanych wzgardą, skoro, wierni najświętszym przysięgom, żądamy zwrotu wydartej nam władzy doczesnej, niezbędnej dla wolności i niezawisłości naszej władzy duchownej, tej władzy doczesnej, do której mamy prawo

---

jako panujących, budowane i wszystkie pierwotnie do nich należały. Wstąpił on na stolicę arcybiskupią w r. 1587. Niepospolite zdolności wyniosły Dietricha za wcześnie na tak wysoką godność; miał zaledwie lat 28, gdy rękom jego powierzono pastorał i ster rządu. To też z fantazyą i namiętnością młodzieńczą używał Dietrich podwójnej władzy książęcia kościoła i panującego. Dwór jego jaśniał niewidzianym przepychem; na sejm ratysboński zjechał wytworny arcybiskup z pocztem 410 w 324 koni.

Cały Salzburg miał być przekształcony według planów swego arcypasterza i pana. Zburzono 55 domów prywatnych, aby zrobić miejsce monumentalnym gmachom, budowanym z rozkazu arcybiskupa, a gdy katedra, założona przez jednego z poprzedników jego, zgorzała, głos publiczny obwiniał Dietricha, że wzniecił ten pożar umyślnie, aby ją ze zgliszczy świetniej odbudować. Takie gospodarstwo pochłaniało ogromne sumy. Stany nie chciały zezwolić na podwyższenie podatków obciążonego już i tak daninami kraju. Dietrich rozwiązał stany, pozbawił nawet kapitułę jej prerogatyw i rządził absolutnie.

Dogadzając tak we wszystkiem swojej samowoli, nie zdołał się też despotyczny Dietrich oprzeć namiętności serca swego. Poznawszy piękną Salomeę Alt, rozkochał się w niej szalenie, wykradł ją pewnego razu z balu i uprowadził do swojej rezydencyi. Dwadzieścia i cztery lat żył odtąd Dietrich z Salomeą, dochowując jej wiary; zbudował dla niej w miejscu dzisiejszego Mirabellu wśród łąk, które się tu wówczas rozpościerały, zamek Altenau i z troskliwością najprzykładniejszego małżonka starał się o wychowanie jej dzieci.

Jako władcę świeckiego zaliczają go dziejopisarze salzburscy do najdzielniejszych książąt tego kraju; rokosze, które wywoływały despotyczne rządy, tłumił żelazną ręką; strzegł bacznie nietykalności granic swojego państwa, starał się je nawet rozszerzyć i właśnie ta żądza powiększenia swojego terytoryum sprowadziła jego upadek.

Nabycie bawarskiego Berchtesgaden było od dawna gorącem życzeniem arcybiskupów salzburskich. Energiczny Dietrich postanowił ziścić to życzenie i w r. 1611 najechał niespodziewanie pożądany kraik. Ale w odwet za ten najazd wkroczył książę bawarski do arcybiskupstwa ze znacznem wojskiem i Dietrich musiał się ratować ucieczką. Nieszczęściem jednak dopędziła go pogoń bawarska, pochwycono go, osadzono jako więźnia na zamku salzburskim, zmuszono do zrzeczenia się rządów, a obrany pod wpływem bawarskim następca jego, Marek Sittich hrabia von Hohenembs, był surowym nadzorcą nieszczęśliwego poprzednika swego, którego dopiero po pięciu latach uwolniła śmierć z więzienia.

A pani von Altenau, jak się nazywała Salomea Alt od czasu, jak osiadła w zamku, zbudowanym dla siebie przez Dietricha? Troskliwy Dietrich wyprawił ją przodem z dziećmi i dwunastu wozami, wyładowanymi kosztownościami i gotówką, z najechanego przez Bawarów arcybiskupstwa. Uszła szczęśliwie, a co się z nią dalej stało — niewiadomo.

Marek Sittich czyli z łacińska Sitticus, równie namiętny budowniczy jak Dietrich, przyozdobił świetnie zamek Altenau i przezwał go Mirabellem. Następni arcybiskupi często w Mirabellu przemieszkiwali, a każdy z nich przyczynił się czemś do jego upiększenia. Całą świetność tej rezydencyi arcybiskupiej zniszczył jednak pożar w r. 1818, poczem cesarz Franciszek I. odbudował go w dzisiejszym stylu. Obecnie należy Mirabell do gminy Salzburga, która, nabywszy go w r. 1867 od eraryum, urządziła w nim prywatne mieszkania.

Taka jest historya Mirabellu.

Najwięcej zajmującym jest tu mały ogródek botaniczny samych roślin alpejskich i takzwana *Volière*, t. j. zbiór żywych ptaków alpejskich i zagranicznych, utrzymywany staraniem komitetu ornitologicznego z dochodów, które przynosi opłata wstępu.

Południową bramą opuściłem ogród Mirabell i zwracając się koło teatru na lewo, wszedłem znowu w zaułki miejskie. Przebiegając kręte i ciasne ulice koło kościoła św. Trójcy, dosyć okazałej budowy w stylu *renaissance*, doszedłem nakoniec do ulicy Linckiej, ciągnącej się wzdłuż północnego podnóża góry Kapucynów. Chciałem się wydostać z ciasnoty ulic miejskich na jakieś wyniosłe i otwarte miejsce, z którego mógłbym jednym rzutem oka objąć całe miasto i jego okolicę, a jednem z takich miejsc w Salzburgu jest właśnie góra Kapucynów. Z linckiej ulicy dopytałem się już łatwo drogi na nią i uszedłszy zaledwie sto kroków, stanąłem u wielkiej bramy, pozostałej z dawnych fortyfikacyj, z której prowadzą dwie drogi, piesza i wozowa, na tę górę, wznoszącą się prostopadłemi prawie ścianami skał wprost z najludniejszych ulic miasta. Po 225 schodach, przy których znajdują się stacye męki Pańskiej, i przez starą basztę forteczną dostałem się do klasztoru Kapucynów, który leży na pierwszym upłazie góry.

Klasztor ten założony został w r. 1599 na miejscu starego zamku. Kościół, w stylu prostym bez żadnej ornamentyki zbudowany, nie ma nic uwagi godnego oprócz drzwi pięknie rzeźbionych, na których wycięty rok 1470; oczywiście przeniesione tutaj z jakiegoś starszego kościoła. Zatrzymałem się też w nim tylko kilka minut dla ochłodzenia i wytchnięcia i poszedłem do parku przez bramę, po lewej ręce od kościoła.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

na podstawie tylu prawnych tytułów i przeszło tysiącletniego prawnego posiadania, natychmiast podnoszą przeciw nam wściekłe okrzyki (*furiose grida*) obelgi, groźby i obrazy niepohamowane.

Skoro katolicy, lękając się o nas, usiłują oprzeć się na prawie, jakie mają do stałego i skutecznego zabezpieczenia niezależności swej Głowy, natychmiast podnoszą przeciw nim zarzut, że są albo buntownikami, albo wrogami Włoch, albo sprawcami nieporządku.

Gdy pobożni pielgrzymi przybywają do Rzymu, aby u ojcowskiej piersi naszej zaczerpnąć pociechy i mocy, aby nam wyrazić niezmienną synowską uległość, stają się częstokroć celem obelg ze strony prasy i gwałtów ze strony pospólstwa.

Czyż można się dziwić, że wobec takich i podobnych im wypadków, nieprzerwanym ciągnących się szeregiem, biskupi różnych narodów, przybywając do Rzymu, otwarcie oświadczają, iż obecny stan rzeczy absolutnie pogodzić się nie da z wolnością i godnością Stolicy św.? Czy dziwić się można, że katolicy całego świata pełni są obawy o los zgotowany najwyższemu pasterzowi i ojcu swemu?

Kto starannie śledzi rozwój spraw publicznych we Włoszech, ten z pewnością od razu pozna, jak okrutne są zamysły wrogów naszych, pozna, że nowe ciosy kościół nasz czekają, i że na gorsze jeszcze czasy przygotowani być winniśmy.

Tymczasem pełni w ufność Boga, w skuteczną pomoc św. kolegium i wsparci nieustającemi modlitwami wiernych, starać się będziemy kierować miotaną burzami łodzią Piotrową wśród szalonych bałwanów morskich, czekając z ufnością owej chwili, w której boski Mistrz rozkaże uciszyć się wichrom i spokój na nowo przywróci. Oby rocznica Narodzenia Zbawiciela stała się szczęśliwą zapowiedzią tego spokoju. Tego też Zbawiciela błagamy dla was, książę kardynale, dla św. kolegium i dla całego kościoła o pełnię łask niebieskich, i udzielamy wam wszystkim z głębi serca apostolskiego błogosławieństwa.“

(W dwanascie lat po Sedanie.

W tych dniach organ rządu francuskiego *Journal Officiel* ogłosił nominacyę publicysty J. J. Weissa szefem biura i archiwistą w ministerstwie spraw zagranicznych. Oprócz tego otrzymał Weiss stopień pełnomocnego ministra pierwszej klasy. Mianowanie to dało powód opozycyjnej prasie paryskiej do ostrych wycieczek przeciw Gambecie. Umiarkowane i skrajne dzienniki zarówno odzywają się z wielką niechęcią o tej nominacyi. Szczególniej *France* ze względu na przeszłość Weissa, który był radcą za cesarstwa a za republiki dążył do obalenia Thiersa, krytykuje jego wybór, upatrując w nim dążności reakcyjne Gambetty. Najważniejsze ustępy artykułu *France* opiewają:

„Od chwili wystąpienia na widownię polityczną Gambetta był najwymowniejszym przeciwnikiem władzy osobistej. Nikt energiczniej od niego nie zwalczał nieostrożnych pokuszeń marszałka Mac-Mahona, nikt nielitościwiej nie smagał sprawców zamachu 16 maja. Przez trzynaście lat dzisiejszy prezes gabinetu odznaczał się nieubłaganą nienawiścią do jakiegokolwiek cezaryzmu. Dlatego należało się spodziewać, że jako członek rządu wykona w życiu teoryę, którym zawdzięcza swoje szczęście. Tymczasem cały szereg faktów, które nastąpiły kolejno, rozproszył pod tym względem nadzieje, któremi się łudziliśmy. Gambetta brnie w błędy rządów, nad których obaleniem sam pracował. Żąda on jednej tylko rzeczy, a mianowicie posłuszeństwa dla swojej osoby. Naród składa się dla niego z gambetystów i niegambetystów, z ludzi, którzy przed nim upadają na twarz i z takich, którzy nie uginają karku; z lokai, którzy biegną, skoro posłyszą jego dzwonek, i z obywateli samodzielnych, którzy nie chcą słuchać odgłosu dzwonka. W ten sposób tylko można sobie wytłómaczyć mianowanie generała Miribel i Weissa, byłego sekretarza w ministerstwie sztuk, byłego radcy pod panowaniem „porządku moralnego“, byłego orleanisty, byłego klienta księcia de Broglie, byłego doradcy w szeregu zamachów pałacu Elizejskiego, obecnego redaktora *Figara*. Dekret ogłoszony w *Journal Officiel* możnaby poczytać za zapowiedź ery pojednania, gdyby go nie był uprzedził pełen pochlebstw i serwilizmu artykuł w jednym z przeglądów politycznych.“

Dalej rozbiera *France* artykuł w *Revue politique et littéraire*, w którym Weiss czyni spowiedź z przystąpienia do republiki, utrwalonej przez Gambettę, i tak kończy:

„Bardzo to smutne rzeczy. Gambetta wstępuje w ślady cesarstwa, które nie posiadało się z radości pozyskawszy Prévost-Paradola ofiarowaniem mu stanowiska w dyplomacyi francuskiej. I Gambetta jest dumny z tego, że za jego wozem tryumfalnym kroczy Weiss. Mamy tylko nadzieję, że koniec tego wszystkiego będzie mniej tragiczny, szczególnie dla Francyi. To jednak pewna, że wszyscy ludzie samodzielni z ubolewaniem patrzą, jak pan prezes gabinetu wprowadza nowy cezaryzm. Wiąże i rozwiązuje według upodobania, a jedyną próbą wartości jednostek dla niego jest uwielbienie, jakie okazują dla jego osoby. Takie rzeczy dzieją się w Paryżu w sto lat po wielkiej rewolucyi, w pięćdziesiąt lat po obaleniu Karola X, a w dwanaście lat po Sedanie!“

KRONIKA

= **JE. pan Namiestnik** przyjmował wczoraj życzenia noworoczne, składane mu przez gremium c. k. Namiestnictwa i inne władze administracyjne.

† **Dr. Wojciech Wołek**, okulista, znany w szerokich kołach jako lekarz i obywatel, zmarł pozawczoraj we Lwowie po długich cierpieniach w 51 roku życia.

= **Rzeczpospolita Babińska**, najnowsze dzieło Jana Matejki, wystawione przez p. Krywulta w hotelu europejskim, wzbudza coraz większe zajęcie miłośników sztuki i wielbicieli krakowskiego mistrza, który w wdzięcznym tym i wysoce charakterystycznym obrazie okazał nam zupełnie nową stronę swego potężnego talentu. Mała sala hotelowa prawie zawsze przepełniona jest widzami.

— **Losowanie obrazów** i innych dzieł sztuki zakupionych z funduszów lwowskiego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych odbędzie się nieodwołalnie jutro, w sali parterowej kasyna mieszczańskiego, o godzinie 5 wieczorem.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono pani T. S. z pomieszkania bieliznę damską i złotą broszę; panu B. z wozu strzelbę odtylcówkę w czerwonym skórzanym futerale wartości 120 zł.; panu M. Sz. z wozu duży szal siwy wartości 10 zł., a pani E. B. z pomieszkania szkocki szal zimowy w czerwone niebieskie i białe paski wartości 10 zł.

= **O wypadkach warszawskich** nie mamy do zapisania nowych szczegółów; zresztą sama prasa miejscowa wyczerpała już ten temat, a obecnie spotykamy się już tylko z urywanemi echami tak samej katastrofy jak i wywołanych przez nią ubolewania godnych zaburzeń. Według obwieszczenia oberpolicmajstra aresztowano razem 2.601 osób, które pomieszczono w cytadeli Aleksandrowskiej aż do rezultatu śledztwa. Policya wykonała ścisłą rewizyę w mieszkaniach osób podejrzanych o udział w napadzie na żydów i jak ogłasza, znalazła tym sposobem 18 rozmaitych zegarków, 3 pierścionki, 91 par złotych kolczyków, 85 rozmaitych łańcuszków i t. p. przedmioty. Składki na ofiary rozruchów wynoszą już 15.000 rubli, ale trwają dalej a suma już uzyskana znacznie się wzmoże dochodem z koncertów, widowisk i t. p., urządzanych na ten cel dobroczynny. Zanotować w końcu wypada, że urzędowy *Dniewnik Warszawski*, przewidując, jak sam powiada, że wypadki warszawskie wyzyskane będą w duchu potwarczym i nienawistnym przez korespondentów prasy zagranicznej a głównie rossyjskiej, przestrzega przed przesadą i podaje pełen taktu i sprawiedliwości opis zajść. „Gwałtów tych — pisze organ urzędowy — dokonywała najniższa i najciemniejsza klasa gminu warszawskiego, złożona po większej części z ludzi bardzo młodych, z t. z. „warszawskich łobuzów“, którymi ulice naszego miasta zawsze się roją i którzy stanowią tu jedyny materyał do rozruchów ulicznych.“ Artykuł swój kończy *Dniewnik Warszawski* następującem upomnieniem: „Smutne te wypadki dają pochop do nieskończonych gawęd, pogłosek i plotek, w których oczywiście każdy szczegół przesadzanym i zwiększanym bywa o stokroć. Potworniejszą jeszcze przesadę i fałszowanie faktów spodziewamy się znaleźć w luźnych kospondencyach do dzienników rosyjskich, a prasie zagranicznej dostarczą wypadki warszawskie pokarmu na długo, rozumie się przyprawionego sensacyjnym fałszem. Ostrzegamy też naszych czytelników rossyjskich. W wypadkach podobnych warszawskim, fakta skomplikowane i liczne nie łatwo poddają się bezstronnemu i ścisłemu orzeczeniu, najroztropniej jest tedy wstrzymać się z ich oceną, aż pokąd ich nie wyjaśni urzędowe śledztwo“.

(*k*) **Nowy rok** tysiączny ośmsetny ośmdziesiąty drugi, ile przewidzieć mogą autorowie kalendarza, nie przyniesie nam nic nadzwyczajnego. Jest to sobie rok „pospolity“ o 365 dniach i odznaczył się chyba tem, że się rozpoczął w niedzielę. Od trzech wieków, t. j. od zaprowadzenia kalendarza gregoryańskiego w roku 1582 zaczynało się w niedzielę 43 lat. Lata takie uważano zawsze za „szczęśliwe“ — na jakiej podstawie? — trudno oczywiście powiedzieć. Więcej niż inni wierzyli w nie Napoleonidzi, gdyż rok urodzenia Napoleona I, 1769, dalej rok jego tryumfu z powodu zawarcia traktatu w Campoformio (1797) i rok, w którym „mały Korsykanin“ ozdobił skroń swoją koroną cesarską (1804) były latami, które się zaczynały od niedzieli. Prawda, że z drugiej strony do lat takich zaliczał się także r. 1815, w którym Napoleon I przegrał bitwę pod Waterloo, i r. 1832 w którym umarł jego syn jedyny, ks. Reichstadt. Ostatni rok „szczęśliwy“ (1871) zastał dynastyę napoleońską na wygnaniu. — Wracając do nowego roku 1882, pod względem zjawisk astronomicznych należeć on będzie do ciekawszych z powodu zupełnego zaćmienia słońca w dniu 17 maja i przejścia Wenery przed tarczą słoneczną dnia 6 grudnia. Pod każdym innym względem zresztą będzie „pospolitym“, która to okoliczność właśnie daje nadzieję, że zarazem będzie też „szczęśliwym.“

— **Wypadki kolejowe.** W nocy na 28 grudnia na drodze Nadwiślańskiej nastąpiło spotkanie się pociągów towarowych, skutkiem czego sześć wagonów uległo zniszczeniu. Przyczyną wypadku było złe ustawienie zwrotnicy na stacyi Nałęczów. Z podróżnych i służby nikt nie doznał uszkodzenia. — Na kolei angielskiej między stacyami Middlesborough a Stocktonem pękł kocioł lokomotywy pociągu ciężarowego. Odłamami kruszcu zabici zostali maszynista, palacz i konduktor, czwarty zaś ze służby pociągu został ciężko skaleczony.

— **Wybuch cerazyny.** Z Nowego Jorku donosi depesza telegraficzna, że dnia 27 grudnia nastąpił straszny wybuch na parowcu nadbrzeżnym *West Point*, który z ładunkiem cerzyny stał w przystani Jork-River, w Wirginii. Dwudziestu ludzi utraciło życie, a czterej doznali ciężkiego uszkodzenia.

— **Wielką kradzież listów** wykryto w Madrycie. Uwięziony za rozmaite nadużycia pewien urzędnik pocztowy, złożył zeznania, które naprowadziły na ślad formalnie zorganizowanej bandy złodziejów i oszustów, okradającej od roku pocztę madrycką. Złoczyńcy podchwytywali głównie przekazy zagranicznych banków, oraz takie listy, których treść dawała im podstawę do osnucia szalbierstw, połączonych z fałszowaniem weksli i t. p. Częstokroć odpowiadali nawet na przejęte listy i tym to sposobem tak długi czas utrzymywali poszkodowanych w niewiadomości o oszustwach, których ci padli ofiarą. Z dotychczasowych dochodzeń okazuje się, że oszuści skradli około 4.000 listów. Mnóstwo uczestników bandy uwięziono już w Madrycie i na prowincyi.

— **Miasto Toruń** dnia 30 grudnia obchodziło 650 rocznicę swojego istnienia. W obchodzie brali udział członkowie magistratu i deputacye miejskie. Uroczystość zagaił w sali ratuszowej starszy burmistrz toruński p. Wisselink, poczem drugi burmistrz p. Bender pokazywał zebranym najciekawsze zabytki archiwum toruńskiego. Obchód zakończyła uczta, wśród której starszy burmistrz wzniósł toast na cześć i powodzenie miasta Torunia.

— **Tragedya familijna.** Z Zagrzebia donosi depesza telegraficzna dnia 31 grudnia: W Karlstadt komendant szkoły kadetów major Thalheim odebrał sobie życie, otruwszy poprzednio dwóch swoich synów. Córka nie wypiła trucizny i tym sposobem ocalała. Powodem okropnego czynu majora Thalheima była jakoby nieuleczalna choroba. — Ostatnia depesza z Karlstadt brzmi: Wczoraj po południu odbył się pogrzeb majora Thalheima i dwojga jego dzieci, z których, jak stwierdzono, jedno (chłopiec) zostało zabite sztyletem, a drugie (dziewczyna) otrute. Nie ulega wątpliwości, że major dopuścił się tego czynu w przystępie obłąkania.

— **Wielkie trzęsienie** ziemi, według doniesienia konsula francuskiego w Brussie, nawiedziło w tych dniach to miasto. W skutek trzęsienia wybuchł pożar, który zniszczył całą jedną dzielnicę i między innemi także gmach konsulatu francuskiego. Archiwa tegoż jednak ocalono.

— **Banda rabusiów** przed kilkoma dniami napadła na plebanię we wsi Strzegomiu, w powiecie sandomirskim, i zrabowała zupełnie proboszcza ks. Falkiewicza. *Gaz. Lub.* podaje następujące szczegóły o tym wypadku: Zaledwie ks. Falkiewicz, przygasiwszy lampę, zasnął, weszło do pokoju dwóch rabusiów, którzy futrem wiszącem przy łóżku okręcili głowę śpiącego, związali mu ręce i nogi, a kiedy zaczął wzywać pomocy, zadawaniem bolesnych uderzeń nakazali mu milczenie i wymogli wskazanie kryjówki z pieniądzmi. Następnie rabusie rozbili biurko, szafę i kuferki, zkąd zabrali 3000 rubli w listach likwidacyjnych, monety srebrnej na 150 rubli, oraz bieliznę i suknie, a nawet wino, jabłka i gęś pieczoną. Obładowani łupem opryszki znikli w sąsiednich lasach. Było ich podobno kilkunastu, i gdy jedni rabowali, inni trzymali straż nietylko koło plebanii, lecz i sąsiedniego domu, gdzie mieszka organista. Ten ostatni, usłyszawszy krzyk, wyjrzał przez okno, lecz czatujący łotry w dobitny sposób poradzili mu, ażeby siedział cicho.

— **Stracenie ministra afgańskiego.** Korespondent kabulski jednego z dzienników indyjskich opowiada: Przed kilku dniami sprowadzony został do Kabulu jako jeniec i zamknięty w wieży były minister wojny Jakubachana, Daut-chan, który po wstąpieniu na tron dzisiejszego emira Abdurrahmana umieszczony został na liście proskrybowanych. Stawiony przed emirem, nieszczęśliwy prosił o życie, zaręczając, że odtąd będzie wiernym jego poddanym, lecz Abdurrahman ani słyszeć nie chciał o łasce i skazał go na śmierć. Jeńca skrępowanego zaprowadzono następnie na podwórze przed stajniami słoniów, gdzie go położono na ziemi i otworzono drzwi do stajni. Na dany znak wypadł z tych drzwi duży słoń i przedniemi łapami deptał po leżącym na ziemi tak długo, aż z ciała nieszczęśliwego ministra zrobiła się niekształtna bryła.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Kolej jarosławsko-sokalska.

Podajemy główne postanowienia dokumentu koncesyjnego z d. 22 list. 1881 r. na drugorzędną kolej żelazną z Jarosławia do Sokala, której konsorcyum składa się, jak wiadomo, z pp. księcia Adama Sapiehy, Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego, Adama hr. Gołuchowskiego i Stanisława Polanowskiego.

§. 1 dokumentu stanowi, że kolej rzeczona jako lokalna o normalnym torze ma być przeprowadzoną od stacyi Jarosław koleji galicyjskiej Karola Ludwika przez Rawę ruską, Bełz i Krystynopol do Sokala wraz z koleją holowniczą z stacyi Setna na prawym brzegu Sanu.

§. 2 przyznaje nowej koleji następujące prerogatywy: a) uwolnienie od stempli i należytości przy wszystkich kontraktach, intabulacyach, podaniach i innych dokumentach mających na celu uzyskanie kapitałów i zabezpieczenie ich oprocentowania i ruchu a to aż do chwili otwarcia ruchu niemniej przy intabulacyach, wśród czynności połączonych z nabywaniem gruntów, budową i instruowaniem koleji aż do końca pierwszego roku kolejowego; b) uwolnienie od stempli i należytości przy pierwszej emisyi akcyi i obligacyi pierwszeństwa włącznie z kwitami tymczasowemi i przy intabulacyi obligacyj pierwszeństwa, niemniej uwolnienie od taks przeniesienia własności z powodu wykupna gruntów; c) uwolnienie od należytości i taks przypadających za udzielenie koncesyi; d) uwolnienie od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłaty stemplowej od kuponu, jak niemniej tych wszystkich nowych podatków, które mogłyby być zaprowadzone przyszłemi ustawami, a to na przeciąg lat trzydziestu, licząc od dnia dzisiejszego.

Według §. 3 koncesyonaryusze są obowiązani rozpocząć bezzwłocznie budowę kolei żelaznej, ukończyć ją w ciągu dwóch lat, licząc od daty koncesyi, oddać kolej gotową na użytek publiczny i utrzymać ją przez cały czas koncesyi w ruchu nieprzerwanym. Na gwarancyę, że budowa tej kolei zostanie wykończoną w oznaczonym terminie, koncesyonaryusze złożyć mają kaucyę 150.000 zł. w papierach waloru pupilarnego.

§. 4 przyznaje koncesyonaryuszom prawo wywłaszczania według postanowień obowiązujących przepisów prawnych. Takie same prawo mają koncesyonaryusze także w budowaniu ubocznych skrzydeł kolei do poszczególnych zakładów przemysłowych, o ile takie skrzydła uznane będą przez rząd za pożyteczne dla interesu publicznego.

§. 5. Przy budowie i utrzymaniu w ruchu koncesyonowanej kolei, koncesyonaryusze przestrzegać mają warunków samejże koncesyi, dalej warunków, jakie postawi ministerstwo handlu, a w końcu obowiązujących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, zwłaszcza ustawy o koncesyach kolejowych z dnia 14 września 1854 i rozporządzenia o ruchu kolejowym z dnia 16 listopada 1851. a wreszcie ustaw i rozporządzeń, jakie mogłyby być w przyszłości wydane. Od środków bezpieczeństwa, wymaganych przepisami o ruchu kolejowym, o tyle będzie można odstąpić, o ile uzna to za możliwe ministerstwo handlu przez wzgląd na zniżoną szybkość maksymalną ruchu. Ministerstwo handlu wyda szczegółowe pod tym względem przepisy.

Paragraf 6 przyznaje koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem rządu i pod warunkami, jakie tenże określi, bądź stowarzyszenia akcyjnego, bądź też przelania praw i obowiązków, wynikających z tej koncesyi, na jakie istniejące już stowarzyszenie akcyjne. Przyszłe stowarzyszenie akcyjne przejmuje wszelkie prawa i zobowiązania koncesyonaryuszy. Statuta stowarzyszenia, niemniej formularze akcyj i obligacyj pierwszeństwa, wymagają zatwierdzenia rządu. Emisya obligacyj pierwszeństwa, które nie powinny przekroczyć $^{2}/_{5}$ całego nominalnego kapitału zakładowego, może nastąpić dopiero po ukończeniu i uruchomieniu całej linii kolejowej z Jarosławia do Sokala. Cały kapitał zakładowy ma być umorzony w ciągu okresu koncesyjnego, a to według zatwierdzonego planu przez rząd, amortyzacya zaś obligacyj pierwszeństwo ma poprzedzić umorzenie akcyj.

Paragraf 7 zastrzega przewóz wojsk za opłatą zniżoną, mianowicie według postanowień, jakie w tej mierze obowiązują obecnie galicyjską kolej Karola Ludwika. Odnosi się to także do landwery obu połów monarchii, do tyrolskich strzelców krajowych, do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych, do żandarmeryi i do wojskowo zorganizowanej straży skarbowej i policyjnej. Kon-

cesyonaryusze obowiązują się także przystąpić do kartelu austryackich towarzystw kolejowych w sprawie zapasu i pogotowia wagonów dla przewozu wojsk, wzajemnej pomocy przy większych transportach wojskowych — i mają przestrzegać postanowień i przepisów wydanych dla oddziału polowej kolei żelaznej, niemniej układu dodatkowego co do transportu chorych i rannych. Zobowiązania te ciążą o tyle tylko na koncesyonaryuszach, o ile wypełnienie ich jest możliwe wobec cechy drugorzędności tej linii. O ułatwieniach z tego powodu decyduje ministerstwo handlu. Koncesyonaryusze obowiązują się przy obsadzaniu posad uwzględnić wysłużonych podoficerów wojska liniowego, marynarki wojennej i obrony krajowej.

(Dokończenie nastąpi.)

Lwowska Izba handlowa.

(Sprawozdante z posiedzenia lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej, odbytego dnia 28 grudnia z. r.)

Po zatwierdzeniu protokołu z ostatniego posiedzenia załatwia Izba następujące sprawy ważniejsze bieżące i z komisyi, referowane przez radcę p. Maksymiliana Bodyńskiego.

Izba bierze do wiadomości reskrypt wys. c. k. Prezydyum Namiestnictwa, według którego p. Minister handlu zatwierdził wybór p. Edwarda Simona na prezydenta, a p. Michała Dymeta na wiceprezydenta Izby na rok 1881.

Izba bierze do wiadomości odezwę c. k. sądu krajowego we Lwowie, według której Ministerstwo sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem handlu zamianowało asesorami przy sadzie handlowym we Lwowie, na przeciąg trzech lat, pp. Michała Dymeta, Edwarda Gebhardta, Jana Wallacha, Edmunda Milikowskiego, Salomona Bubera, Zygmunta Ruckera, Józefa Baczewskiego, Karola Schayera, Henryka Sokala, Władysława Gubrynowicza, Jakóba Stroh, Arnolda Wernera, Karola Gromana, Antoniego Kozłowskiego, Mojżesza Baumana i Gustawa Seyfartha.

Izba giełdowa w Wiedniu przysłała jeden egzemplarz nowo uchwalonych, z dniem 1 stycznia 1882 w życie wchodzących praktyk handlowych w handlu towarami na giełdzie wiedeńskiej. Publikacyę tę ważną dla wszystkich kupców i przemysłowców, mających stosunki z targiem wiedeńskim, nabyć można w Izbie giełdowej w Wiedniu za cenę 60 cnt.

Ministerstwo handlu przysyłając Izbie przegląd rejestrowanych, przepisanych i wykreślonych marek przemysłowych w miesiącach maju. czerwcu, lipcu i sierpniu 1881, zawiadamia, że późniejsze zeszyty wychodzić będą miesięcznie, a interesowani przemysłowcy będą mogli takowe nabyć w drukarni nadwornej w Wiedniu po cenie 25 centów od arkusza, a katalogi półroczne po 10 centów.

Z powodu zachodzących fałszowań w handlu chmielem zateckim, zażądało wys. Ministerstwo handlu zdania Izby, jakich należałoby przeciw temu użyć środków, gdyż obecnie obcy chmiel, często bardzo lichy, sprowadzany nawet z Rossyi do Austryi i tu pakowany w worki ze znakami chmielu zateckiego, wysyłany bywa jako chmiel zatecki, przez co dobra sława tego chmielu narażona jest na wielki szwank ze szkodą producentów. Komisya handlowa, której sprawa ta przydzieloną została, zarządziła ekspertyzę i na podstawie orzeczeń tutejszych piwowarów przyszła do przekonania, że powyżej wyrażonym fałszowaniom zapobiedz może tylko postępowanie, jakie dawniej praktykowano w Zatecu przy wysyłce chmielu. Istniała tam bowiem osobna, tak zwana *Hopfenmarkthalle*, zaopatrona we wszelkie przybory do ważenia, plombowania i sygnowania; tam miejscowy chmiel pakowany był pod kontrolą urzędu gminnego i producentów w bale, plombowany i sygnowany, a następnie zaopatrzony w odpowiedny certyfikat pochodzenia, wysyłany dopiero na targi zamiejscowe. Według właśnie odebranego reskryptu Ministerstwa handlu komisya ankietowa w Zatecu przyszła do tego samego przekonania i uchwaliła urządzenie tamże hali do sygnowania. Zanim jednakże urządzenie to wejdzie w życie, będą osobno ku temu mianowani mężowie zaufania, w których obecności chmiel zatecki będzie opieczętowany i zaopatrzony w certyfikata pochodzenia. Wobec tego zarządzenia staje się sprawa ta w Izbie handlowej bezprzedmiotową.

Izba uchwala w myśl wniosku Izby handlowej w Chebie przemawiać u w. Ministerstwa handlu za fakultatywnem zaprowadzeniem ksiąg recepisowych przy nadawaniu na pocztę posyłek wartościowych, przekazów i t. p., które to książki miałyby mieć walor taki sam, jaki mają pojedyncze recepisy pocztowe. Urządzenie podobne istnieje już zagranicą i korzystne jest nietylko dla pojedynczych instytucyj i większych domów handlowych, ale nadto ułatwiałoby znacznie manipulacyę pocztową, gdyż obecnie, szczególnie wieczorem przed zamknięciem poczty, w którym to czasie po największej części także instytucye różne i domy handlowe ekspedycye swoje nadają, urzędnicy pocztowi wielki mają nawał pracy, do czego szczególnie przyczynia się wystawienie recepisów na każdą posyłkę osobno.

Izba przyjmuje do wiadomości zarządzenie prezydenta Izby, który dla popierania celów wystawy przemysłowej i rolniczej w Tryeście na wezwanie komitetu wykonawczego i w myśl rozporządzenia Ministerstwa handlu, przyjął imieniem Izby mandat do komitetu filialnego dla okręgu Izby. Do komisyi wystawowej zaprosił p. prezydent wiceprezydenta p. Michała Dymeta, radnych p. Gromana i Schayera, tudzież cesarskiego radcę p. Bodyńskiego. Względem uzupełnienia komisyi członkami z grona gospodarzy rolniczych odniesiono się do komitetu Towarzystwa gospodarskiego, ogłoszono przez dzienniki ogólny program wystawy, i zawiadomiono korporacye rzemieślnicze; nadto uchwalono szczegółowy program wystawy i regulamin w tłómaczeniu polskiem rozesłać między znaczniejszych przemysłowców i zaprosić ich do licznego udziału w wystawie. Komisya wyznaczona dla powyższej wystawy zajęła się także wystawą rolniczo-przemysłową w Przemyślu w r. 1882, ogłosiła w streszczeniu program tejże i udzieliła korporacyom rękodzielniczym z zaproszeniem do udziału.

Podanie Towarzystwa naftowego w Gorlicach, aby wobec nowego projektu rządowego podniesienia cła od nafty i zaprowadzenia podatku konsumcyjnego, starać się o zmniejszenie podatku konsumcyjnego i podniesienie cła od surowca i półdestylatu, przydzielono komisyi przemysłowej.

Wnioski radnego pana Markiewicza, względem zniesienia przepisu zmniejszającego portoryum przy przesyłkach 5-kilogramowych, jako niekorzystnego dla handlu krajowego, tudzież zbadanie uchwał Izby w dwóch poprzednich kadencyach w sprawie ustawy przemysłowej, przydzielono komisyi handlowej i przemysłowej.

OSTATNIA POCZTA

Prezydent Izby deputowanych dr. Smolka przyszedł zupełnie do zdrowia i oświadczył, że zaraz po feryach obejmie prezydyum. Termin zwołania Rady państwa nie jest jeszcze oznaczony.

Czynności parlamentarne spoczywają jeszcze zupełnie; jedynie w podkomisyi szkolnej Izby panów toczą się narady nad przedłożeniem o uniwersytecie praskim, dotychczas jednak dyskusya nie doprowadziła do żadnego dodatniego rezultatu. Według *Fremdenblattu* nie należy się spodziewać, aby podkomisya złożyła komisyi referat przed upływem dwóch tygodni. W łonie podkomisyi objawiają się dwojakie zapatrywania. Helfert domaga się przyjęcia przedłożenia w takiej redakcyi, w jakiej uchwalone zostało przez Izbę deputowanych, inni zaś członkowie żądają znacznych zmian. Między innemi chcą oni zupełnego rozdziału obu uniwersytetów i wyraźnego oświadczenia, że tylko tacy ukończeni akademicy będą mogli być przyjęci do służby publicznej, którzy udowodnią dokładną znajomość języka niemieckiego.

Z kół autonomistycznych dowiaduje się *Presse*, że przywódcy klubów prawicy wyszła do członków tych klubów zawezwanie, aby przybyli o ile możności w komplecie zaraz na pierwsze posiedzenie Izby deputowanych. Komitet wykonawczy ma zebrać się 15 lub 16 stycznia celem naradzenia się nad programem prac następnego posiedzenia prawodawczego. Dr. Grocholski zawezwał członków Koła polskiego, aby zjechali się do Wiednia 16 stycznia dla odbycia narady; z tego powodu domyśla się *Presse*, że Rada państwa rozpocznie swe czynności dnia 17 b. m.

Komisya, utworzona w Petersburgu dla uregulowania stosunków żydów do miejscowej ludności w Rossyi, rozpoczęła swoje czynności. Przewodniczy jej towarzysz ministra spraw wewnętrznych Gotowcew.

Podobnież odbyła pierwsze posiedzenie pod przewodnictwem generała Wannowskiego komisya opracowująca projekt utworzenia nowego generał-gubernatorstwa przy granicy chińskiej.

Rada ministrów francuzkich uchwaliła w d. 30 b. m. pociągnąć do odpowiedzialności biskupa z Grenobli z powodu wydanego przezeń listu pasterskiego.

W Paryżu krąży pogłoska, że obecny poseł francuski Decrais w Brukseli ma zostać ambasadorem w Londynie na miejsce Challemel-Lacoura, zaś poselstwo brukselskie ma objąć Herbette, były sekretarz kongresu berlińskiego i dyrektor wydziału w ministerstwie spraw zagranicznych za Freycineta.

Telegram urzędowy od generała Saussier z Algieru datowany 28 z. m. przedstawia w najpomyślniejszem świetle sytuacyę w Tunisie pod względem wojskowym. Generał Logerot szczęśliwie ukończył poruczoną mu operacyę. W d. 14 b. m. pobił powstańców, którzy mieli 21 zabitych i 49 ranionych. Plemiona Beni-Zid i Metmata oznajmiły mu, że poddają się jego rozkazom i zachowają nadal spokojność.

Parlament hiszpański został odroczony i zbierze się prawdopodobnie dopiero w marcu.

Wiadomość o zamierzonem ustąpieniu bułgarskiego ministra spraw wewnętrznych, pułkownika wojsk rossyjskich Remlingena, potwierdza, się obecnie z dodatkiem, że następcą ustępującego ministra ma zostać generał rossyjski Domontowicz.

Synod bułgarski ukończył swoje obrady i uchwalił założenie seminaryów.

Sprawdzanie wyborów do bułgarskiej rady stanu zostało ukończone. Wszyscy wybrani, których wybór uznano ważnym, są konserwatyści. Wybór Ikomonowa, który należy do stronnictwa liberalnego, został unieważniony.

Opracowany przez ministerstwo budżet bułgarski na r. b. wykazuje 26.054.280 fr. dochodu i 29.000.517 fr. wydatku, czyli 2.946.237 fr. deficytu.

National Ztg. zapewnia, że w kołach politycznych berlińskich uważanem jest za fakt, iż pomiędzy Niemcami, Austryą, Rossyą i Włochami istnieje porozumienie względem przywrócenia tak zwanego europejskiego koncertu na przypadek katastrofy w Egipcie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Budapeszt, 1 stycznia. Dzisiejsze noworoczne życzenia stronnictwa liberalnego były świetną manifestacyą zaufania dla prezesa gabinetu Tiszy. Hr. Władysław Czaky, który przemawiał w imieniu tego stronnictwa, wskazał na liczne dodatnie i zbawienne dzieła, dokonane pod kierownictwem Tiszy, oraz na uznanie ludności, która w ostatnich wyborach powołała do Izby ponownie i to w zwiększonej liczbie reprezentantów tego stronnictwa, a tym sposobem dowiodła, że znaczna większość kraju darzy Tiszę zupełnem zaufaniem i okazuje mu swoje przywiązanie. Tisza nie powinien zważać na podejrzenia i oszczerstwa, jakie niektórzy miotają na niego, zwłaszcza, że znaczna większość narodu w pełnem poczuciu politycznem odparła owe niegodziwe insynuacye. (Żywe oklaski). Stronnictwo liberalne będzie i nadal towarzyszyło Tiszy na obranej drodze, będzie go wspierało wraz z jego kolegami w gabinecie i użyczy mu całego swojego poparcia przy załatwieniu licznych a trudnych zadań. (Pełne zapału okrzyki: *eljen*).

Prezes gabinetu Tisza wzruszony do żywego tą manifestacyą, podziękował w imieniu własnem i swych kolegów za gorące wyrazy i złożone w dzień Nowego Roku życzenia. Za najważniejsze i najprzyjemniejsze zadanie będzie poczytywał sobie zawsze utrzymanie przyjaźni starych towarzyszów broni, zaskarbianie przyjaźni młodszych towarzyszów, nie na drodze osobistych zabiegów, lecz jedynie przez okazywanie na każdym kroku, że pragnie wyłącznie dobra sprawy publicznej. (Żywe *eljen*). Przy rozwiązywaniu trudnych zadań prawodawstwa węgierskiego przezorna baczność i umiarkowanie musi zostawać w harmonii z owym zapałem, w którym gotów nawet życie poświęcić, gdy idzie o dobro ojczyzny i narodu. Każdy kto tylko pragnie dobra i szczęścia ojczyzny i narodu, kto dążąc do tego celu zmuszony jest robić częstokroć ofiarę z uczuć i mienia, bywa wystawionym na pociski, oszczerstwa, lecz jako patryota winien pokonać w sobie człowieka. Ażeby mógł tego dokonać, potrzebuje koniecznie poparcia przyjaciół. Za dotychczasowe poparcie mowca dziękuje i prosi o nie w przyszłości. (Głośne *eljen*). Prezes gabinetu zakończył życzeniem, aby naród i ojczyzna rozwijały się, i osobistemi życzeniami szczęścia i pomyślności wszystkim z osobna.

Paryż, 1 stycznia. Kolonia francuska przyjęła Roustana najserdeczniej. Mowca zabierający głos w imieniu wysłanej do niego deputacyi protestował przeciw oszczerstwom, których Roustan był przedmiotem i zapewnił go o sympatyi i życzliwości Francuzów mieszkających w Tunisie.

Paryż, 1 stycznia. Prefekt departamentu Sekwany Herold umarł.

Na przyjęciu noworocznem w pałacu elizejskim prezesi senatu i Izby zapewnili prezydenta Grevyego o sympatyi i uszanowaniu parlamentu. Grevy odpowiedział, że wyra[illegible]tych uczuć sprawia mu szczególne z[illegible]wolenie. Przyjmując ciało dyplomatyczne, Grevy prosił posłów, ażeby objawili swoim rządom szczere wyrazy przyjaźnych i sympatycznych jego uczuć.

Wiedeń, 2 stycznia. (*Tel. pr.*) Stowarzyszenie liberalne w Ried zostało rozwiązane, z powodu uchwalenia wotum ufności dla deputowanego Teuschla.

Do centralnej komisyi dla szkół przemysłowych powołani zostali z Galicyi JEks. Włodzimierz hr. Dzieduszycki i prezydent miasta Krakowa dr. Weigel.

Wiedeń, 2 stycznia. Najj. Pan przyjmował na ogólnem posłuchaniu hr. Wilczka, hr. Lamezana i Walterskirchena, którzy wręczyli Monarsze memoryał o dążnościach stowarzyszenia mającego na celu niesienie ratunku w niebezpieczeństwach. Najj. Pan wyraził się z największem uznaniem o dążności tego stowarzyszenia.

Londyn, 2 stycznia *Times* dowiadują się że Francya i Anglja postanowiły wysłać do kedywa noty zgodne lub jednobrzmiące, wyrażające gotowość przywrócenia porządku w Egipcie materyalną siłą i ochronienia władzy kedywa na przypadek wybuchu zaburzeń.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31 grudnia 1881, godzina 2 m. 22, Losy kredytowe 180·— Węg. akcye kredyt. 351·—, Akcye anglo-austr. 145·50, Akcye banku Union 142·20, Akcye kolei Karola Ludwika 308·50, Akcye kolei północnej 257·—, Akcye kolei południowej 147·75. Akcye kolei Alföld. 174·25, Akcye kolei Elżbiety 218·50, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 175·25. Akcye kolei węg. północno-wschodniej 167·50, Wiedeńskie losy 131·25, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcyi kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw.

w złocie 97·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 100 70, Losy regulacyi Cissy 112·—. Losy tureckie 28·75, Węgierska renta 119 90, Akcye banku związkowego 138 40, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolej państwowej —·—, Rubel papierowy 1·23·$^{3}/_{4}$, Węgierskie losy 122 75, Marka niemiecka —·—. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 31 grudnia. 1881, godz. 5 min. 40 Akcye kredytowe 356·—, Anglo-Austryackie, —.—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika 309 25, Południowa —.— Renta papierowa 77·30, Galicyjskie listy zastawne 101·70, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny 103·50, Losy z r. 1860 —·— Napoleondor 9·42$^{1}/_{2}$, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z d. 31 grudnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.25 do 12·75 zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł. okowita pr. 10.000 liter procent 32·— do 32 25 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12 37 do 12 40 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do —·— zł.— Berlin: Pszenica żółta (nawrzes. paźd.). 217· — m., żyto —·— m., spirytus 56 80 m., olej rzepakowy 46 80 m., — Szczecin: Pszenica —·—. rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 65·30 fr. olej rzepakowy 80·— fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —.—, spirytus —·—, kukurudza —·—. Kolonia: Pszenica —.—

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Przyjechali do Lwowa.

dnia 2 stycznia 1882

Hotel George'a

Pp. M. Kurowski z Brzeżan. F. Jędrzejowicz z Trybeszki. F. Roder z Drohobycza.

Hotel Angielski

Pp. M. Dąbrowski z Toporowa. A. Brochocki z Biłki królew. Dr. W. Chrzanowski z Bodzuchowa.

Hotel Langa

Pp. I. Jodko z Rossyi. E. Kuntze z Rossyi.

Hotel Warszawski

P. T. Sawicki z Skałatu.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 2 stycznia 1882 o godzinie 7 rano.

Barometr 735.7mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy — 4.2°C. Psychrometr wilgotny — 5.3°C. Prężność pary 2.5mm. Wilgoć 75%. Zachmurzenie 2. Wiatr Sl. Ozon 10.

Temperatura powietrza — 3.4° R.

Barometr opada

Stan barometru nad poziom morza 762.4mm

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 11 do 20 listopada 1881.

Neusarek Leontyna, żona pomocnika kolej. l. 31 na zapalenie kości i ropnicę — Bdyńska Stefania córka urzędnika, l 3/12 na zapalenie płuc. — Schollmajer Ludwik Józef były urzędnik katastralny, l. 59, na suchoty. — Tokarz Katarzyna sługa, l 22, na gruźlicę płuc — Skwaczyńska Wanda, córka budnika kolejowego l $2^{1}/_{2}$, na płonicę. — Turasiewicz Tomasz obyw. miejski, l. 85, na uwiąd starczy —Gubrynowicz Józef, majster stolarski, l. 49, na wadę serca. — Gadomski Władysław, syn rzemieślnika, l. 8, na ospę. — Remisz Anna, z domu ubogich, l. 72, na puchlinę wodną —Pesches Mirl Laje, dziecko pisarza, l 7/12 na drgawki. — Merkel Marya, szwaczka, l 42, na zapalenie opłucnej. — Koziarski Michał syn zarobnika l. 4, na ospę. — Krasucka Emilia, wdowa po dzierżawcy l 56 na raka macicy. — Bruch Jan, majster szewski, l 61, na krwiotok płucowy. — König Feliks, ksiądz katecheta seminaryum nauczycielskiego, l 36, na porażenie. — Voise Apolonia, żona kelnera l. 27, na gruźlicę płuc — Swidzińska Marya, l. 44, na gruźlicę płuc. — Prokopowicz Helena, żona woźnego, l. 51, na suchoty. — Tomaszewski Michał, czeladnik szewski, l. 26, na gruźlicę płuc — Korkes Zachariasz, propinator i właść. realności l. 50, na zmiażdżenie mózgu — Kluz Adam, syn nadzorcy kolei K. L. l. 5, na nieżyt oskrzeli. — Pohorecka Zofia, córka profesora szkół realnych, l 5, na błonicę. — Chudzikiewicz Kamila, córka urzędnika banku. l 1/12, na dławiec — Chęczyński Władysław syn c. k. urzędnika, l. 1 $^{1}/_{2}$ na dławiec — Hołoszkiewicz Marya, córka stolarza l. 14. na ropienie kości. — Mięsowska Maria, żona rewidenta rachunkowego l 46 na gruźlicę płuc.

Lwow dnia 22 listopada 1881.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

(Według południka peszteńskiego.)

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mięszany).

Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny) o godz. 10 min 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min 52 po południu (pociąg mięszany).

Z Czerniowiec: o godz 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz 3 min. 45 rano (pociąg mięszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mięszany)

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i 8 godz wieczór.

Z Podwołoczysk; (na dworzec w Podzamczu): o goz. 3 min. 8 rano (pociąg mięszany); o godz. 2 min. 36 po południu (pociąg mięszany).

Odchodzą ze Lwowa.

(Według południka peszteńskiego).

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 49 po południu (pociąg mięszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny) o godz. 11 min. 50 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mięszany)

Do Podwołoczysk: (z dworca lwowskiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min 10 w południe (pociąg mięszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mięszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj) o godz. 6 min. 45 rano i o godz. 6 min 35 wieczór.

Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy (pociąg mięszany); o godz 12 min 32 w południe (pociąg mięszany.)

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 31 grudnia 1881.

(przy działach 1 i 2: bez kupona / bez kupona bieżącego)

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	308	—	311	—
Kol lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	174	25	177	25
Banku hip. galic po 200 zł. w. a.	306	—	310	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	260	—	264	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	90	101	90
„ „ „ 4 pr. w. a.	96	30	97	30
„ „ „ 5 pr. okresowe	100	90	101	90
Tow. kred. gal. 4 pr. w.a. los 41$^{1}/_{2}$ l.	92	75	93	75
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	50	102	50
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	—	100	—
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102	40	103	40
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w.a.	101	75	103	50
„ „ „ „ „ 5 pr. w. a.	94	50	96	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	92	—	94	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 proc. m. k.	100	50	101	50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	101	—	102	50
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	101	25	102	75
5. Losy miasta Krakowa	20	25	22	25
„ „ Stanisławowa	24	75	26	75
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	51	5	61
Dukat cesarski	5	52	5	62
Napoleondor	9	37	9	47
Półimperyał	9	67	9	77
Rubel rossyjski srebrny	1	50	1	65
„ „ papierowy	1	22$^{3}/_{4}$	1	24$^{3}/_{4}$
100 marek niemieckich	57	75	58	50
Srebro	99	50	100	50
Kupony w srebrze	99	25	100	25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 29 Grudnia 1881.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	77.15	77.30
luty-sierpień	77.20	77.35
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	78.05	78.20
kwiecień-październik	78.10	78.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	12[illegible].—	122.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	132.25	132.75
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	135.25	135.75
„ „ 1864 po 100 zł.	172.75	173.25
„ „ 1864 po 50 zł.	171.—	172.—
Renty Com po 42 lir austr.	3[illegible].—	34.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 proc	14[illegible]	145. -
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	10[illegible].40	10[illegible].60
Renta papierowa 5% z r. 1881	94.[illegible]0	94.5[illegible]
Austr. renta zł. wolna od podatku 4pr.	93.45	93.65
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	105.25	—.—
Bukowiny	100.75	101.—
Galicyi	100.15	101.—
Niższej Austryi	105.—	106.—
Siedmiogrodu	99.50	100.—
Węgier	98.75	99 75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	147.5[illegible]	147.75
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	359.10	359.30
Niższo-austr. tow. eskont. po 500 zł.	890.—	895.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal.bank d.han. i prz. a 200 zł.wpł.40pr.	—.	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 złr.	847.—	849.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust.Tow.żeglugi par.dun.po 500 zł. m.	575.—	5[illegible]7.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.m.	217.—	217.75
Kol. Preszow-Tarn. (w. e.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2563.—	2568.-
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	309.75	310.75
Lwow.-Czern kolej po 200 zł wa. w sr.	175.50	176 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	329.25	329.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	146.25	146 75
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	164.75	1[illegible]5.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100.30	100.60
„ „ „ „ premiowe po 3%	102.—	102.50
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104.50
„ „ „ „ w 20 l. 7pr.	105.75	106.75
„ „ „ „ w 36 l. 5$^{1}/_{2}$pr.	99.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96.25	96.75
„ „ „ „ po 5 proct.	101.25	101.75
„ „ „ „ po 5 proct. w 37 latach zwrotne	101.25	101.75
Gal. banku hip po 6 proc.	101.70	102.1[illegible]
Gal. Zakł. kred. włośc po 6 pr.	103.50	104.50
Banku austro węgiersk. po 5 pr.	1[illegible]0.70	100.[illegible]
Węg. Tow. ziem. akc. po 5$^{1}/_{2}$ proc.	—.—	99.5[illegible]
„ Zakł. kr. ziems. po 5$^{1}/_{2}$ proc.	101 59	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	95.20	95.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	92.50	92.90
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	104.40	104.80
„ „ po 100 zł. w. a.	101.—	102.—
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4$^{1}/_{2}$ pr.	99.90	100.10
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.50	95.—
z r. 1867	100.50	100.75
z r. 1868	95.75	9[illegible].25
z r. 1872	95.—	95.50
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	93.90	94.[illegible]0
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.—	180.—
Clarego po 40 zł m. k.	40. –	41 —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł m.k.	116.—	11[illegible] 50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	17.50	18.50
Losy miasta Krakowa	21.25	21.75
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.—	42.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	3[illegible].—	37.[illegible]0
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	19.25	19.75
Salma po 40 zł. m. k.	53.25	53.75
St. Genois po 40 zł. m. k.	49.50	50.—
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w.a.	25.25	25.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.—	128.—
„ „ po 50 zł. w. a.	65.—	67.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30.25	30.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	—.—	39.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118.85	119.05
Paryż za 100 fr.	47.10.—	47.15.—

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.60.—	5.62.—
„ pełnej wagi	5.59.—	5.61.—
Korona	—.—.—	—.—.—
2-frankówka	9.42.—	9.43.—
Rossyjski imperyał	9.70 —	9.72.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 31 grudnia 1881.

	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	77	35
„ „ „ w srebrze	78	35
Renta w złocie	93	80
Losy pożyczki z r. 1860	132	40
Akcye banku austro węgierskiego	845	—
„ „ kredytowego	354	60
Londyn	118	35
Srebro	—	—
Napoleondor	9	43—
Dukat cesarski men.	5	60
100 marek niemieckich	58	20

DZIENNIK URZĘDOWY.

(9120 1–3) **Edykt.**

L. 17946. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu, zawiadamia niniejszem Mendla Rechtera, że pod dniem 27 grudnia 1881 do l. 17946 przeciw niemu Lazar Seidmann wniósł prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 300 zł. w. a. i ż. z powodu niewiadomego jego miejsca pobytu, ustanowiono dlań na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie pana adw. Dr. Horowitza z zastępstwem pana adw. Dr. Mantla, któremu też wydany nakaz zapłaty doręczono.

Wzywa się przeto Mendla Rechtera by ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę mianował, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki, sam sobie przypisze.

Tarnopol dnia 28 grudnia 1881.

(9134 1—3) **Obwieszczenie.**

L 6594. C. k. sąd powiatowy w Milówce ogłasza, że Jan Tyc Kałżniakiem zwany gospodarz tutejszy uznany został za marnotrawcę, kuratorem jego jest Kazimierz Tyc.

Milówka dnia 6 grudnia 1881.

(9127 1—3) **Edykt.**

L. 15193 Dnia 3 lutego 1882 o 10 godzinie rano, odbędzie się w tutejszym sądzie ponownie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l k. 56 w Pianowicach położonej wyk. hip 152 w nowej księdze gruntowej dla wsi Pianowic zaprowadzonej, objętej w sprawie Chaima Gaertnera przeciw spadkobiercom ś. p. Stefana Strogusza pto 40 zł. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 300 zł. a. w., wadyum 30 zł. Przy powyższym terminie realność nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie. Resztę warunków licytacyjnych wolno w tutejszosądowej registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy miej delegowany.

Sambor dnia 24 listopada 1881.

(9105 1—3) **Edykt.**

L. 8854. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje do wiadomości, że w sprawie samarycznej Krystyny Schwenk przeciw Janowi Grossmanowi, Katarzynie z Grossmanów Dindorfowej i sp., o zapłacenie kwoty 200 złr. dla niewiadomej z miejca pobytu współpozwanej Katarzyny Dindorf w celu doręczenia dekretacyi pozwu z 20 grudnia 1875 l. 7715 i zastępowania w sporze ustanowiono kuratora ad actum w osobie adw. Herkulana Komara w Bochni.

Dindorfowa ma albo kuratorowi środki obrony dostarczyć, albo innego zastępcę sobie obrać.

C. k. Sąd powiatowy

Bochnia dnia 10 grudnia 1881.

(9112) **Ogłoszenie.**

L 45361. Zawiadamia się wierzycieli masy rozbiorowej Irego Ardla, że do ustanowienia wynagrodzenia zarządcy tej masy Józefa Phillippa termin na dzień 15 lutego 1882, o godzinie 10 przed południem w biurze 2 c. k. sądu krajowego wyznaczonym został, na który to termin pp. wierzycieli na zasadzie §. 161 ust. konsk się wzywa.

Lwow 21 grudnia 1881

Komisarz konkursowy

c. k radca sądu krajowego

(9095) **Ogłoszenie**

L. 29550. Po wysłuchaniu wierzycieli konkursowych Abrahama, Kalmana, Schmeidlera na terminie 5 grudnia 1881 uchwałą z 16 listopada 1881 l. 27695 wyznaczonym adwokat Józef Mochnacki w urzędzie zarządcy masy krydalnej Abrahama, Kalmana, Schmeidlera zatwierdzonym a temuż jako zastępca adwokat tutejszy Ichheiser dodanym zostaje.

O czem się wierzycieli konkursowych zawiadamia.

Kraków dnia 9 grudnia 1881

(9101) **Edykt.**

L. 14899. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firma Leiser Schloser, handel towarów bławatnych do rejestrów dla firm pojedynczych wpisano

Stanisławów 29 grudnia 1881.

(9126) **Edykt.**

8246. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że fir[illegible] Dubeński handel mąką w Stanisła[illegible] rejestrów firm pojedynczych wpis[illegible]

Stanisławów 3 sierpnia [illegible]

(9124) **Edykt**

L. 16142. C. k. [illegible]

handlowy w Samborze uwiadamia, że do rejestru handlowego dla firm pojedynczych wpisaną została firma „Baruch Präger" z siedzibą w Kałuszu dla handlu skórami.

Posiadaczem takowej jest Baruch Präger właściciel realności i handlarz skórami w Kałuszu zamieszkały.

Sambor 20 grudnia 1881.

(9102 **Edykt.**

L. 6139. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firma Isaac J. Landy handel drzewa w Stanisławowie powiatu Bohorodczany zamieszkałego do rejestru firm pojedynczych wpisaną została.

Stanisławów dnia 22 czerwca [illegible]

(9137 1—3) **Edykt.**

L. 55638. C. k. sąd [illegible]
dlowy we Lwowie za[illegible]
bytu niewiadomych [illegible]
rańskich, iż w s[illegible]
ciw tymż[illegible]
z dnia [illegible]
licy[illegible]

(20 1—3) **Konkurs.**

L. 11690. W celu obsadzenia posady c. k. lekarza powiatowego a względnie c. k. asystenta sanitarnego i jednej posady c. k. asystenta sanitarnego, rozpisuje się niniejszem konkurs do dnia 10 stycznia 1882.

Ubiegający się o powyższe posady mają wnieść podania zaopatrzone dowodami wymaganemi przez swą wyższą władzę lub c. k. Starostwo do ck. Prezydyum Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa
We Lwowie dnia 28 grudnia 1881.

(8983 1—3) **Edykt.**

L. 28382. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszym edyktem, iż wskutek podania Dobe Lorie prawonabywczyni Mojżesza Rittermanna de praes. 23 maja 1881 l 13157 i de praes 23 listopada 1881 l 28382 celem zaspokojenia należytości tejże w kwocie 225 zł. a. w. z pn. od p. Apolonii Zdziechowicz się należącej dozwoloną została przymusowa licytacyjna sprzedaż realności pod l. 136 dz. V. w Krakowie położonej, p. Apolonii Zdziechowiczowej własnej, która to sprzedaż pod następującemi warunkami odbędzie się:

I. Przedmiot licytacyi stanowi realność pod l. 136 dz. V. (161 gm. VIII) w Krakowie położona, wedle ks. gł. gm. VIII vol. nov. 2 pag. 18 n. 3 haer. et pag. 20 n. 5 haer. et pag. 21 n. 6 haer. Apolonii Zdziechowicz własna.

II. Do licytacyi wyznacza się 3 termina t. j. na dzień 20 marca, 5 czerwca i 3 lipca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano. Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, na trzecim zaś terminie za cenę niższą od ceny szacunkowej, jednak przynajmniej wyrównującą się sumie wszystkich długów na realności zahipotekowanych sprzedaną będzie.

III. Za cenę wywołania ustanawia się cenę szacunkową sprzedać się mającej realności w kwocie 6115 zł. a. w.

IV. Chęć kupna mający mają złożyć przed rozpoczęciem się licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum 10 procent ceny szacunkowej w gotówce lub książeczce Kasy oszczędności krakowskiej, lub papierach państwowych publicznych według kursu, jednakowoż nie wyżej niż za wartość nominalną. Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej

O czem strony interesowane, tudzież wierzycieli hipotecznych wiadomych do rąk własnych, tych zaś, którzyby po dniu 16 listopada 1881 prawo hipoteki na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwała dozwalająca licytacyi, lub późniejsze doręczone być nie mogły, do rąk ustanawiającego się kuratora w osobie adwokata dra Artura Leo z substytucyą adwokata dra Henryka Schöna zawiadomienie otrzymują.

Kraków dnia 9 grudnia 1881.

(9067 1—3) **Edykt.**

L 17149 Celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 268 zł. w. a z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach, a to: 22 lutego, 22 marca i 21 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna publiczna sprzedaż połowy realności pod l. k 126 w Strożowce położonej, wykazem hipotecznym l. 93 objętej, dłużnika Jana Opieli własnej.

Cena wywołania wynosi kwotę 430 zł.
Wadyum kwotę 43 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i reszta warunków licytacyjnych znajdują się w tut. sąd. registraturze do przejrzenia

C k. sąd powiatowy.
Gorlice dnia 15 grudnia 1881.

(9051 1—3) **Edykt.**

L. 15407. W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Leszkowi Neciowi pto. 150 zł. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 40 w Ropicy ruskiej położonej, Leszka Necia własnej, cała hipotecznego niestanowiącej w dwóch terminach, a to: 13 lutego i 13 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi kwotę 230 zł.
Wadyum kwotę 23 zł

Gdyby na żadnym z tych terminów nabywca ceny wysokości uzyskać nie można było, ... ułożenia lżejszych warunków wy... termin na dzień 17 kwietnia 1882 ... południu.

... niczego opisania i oszacowania ... ...eć w tut sąd. registraturze ...

dowody swe udzielił lub też innego sądowi wskazał zastępcę.

Leżajsk dnia 25 lipca 1881

(9030 1—3) **Edykt.**

L. 8041. W sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie przeciw Jędrzejowi Buczkowi Janowi Wilkowi i Jędrzejowi Bazanowi pto reszt 75 zł z pn. ustanowiono dla niewiadomego z miejsca pobytu Jędrzeja Buczka z Głowienki kuratorem ad actum Wawrzyńca Guzika z Głowienki.

Z c. k. sądu powiatowego.
Krosno dnia 30 listopada 1881.

(9027 1—3) **Edykt.**

L. 5122 W c. k Sądzie powiatowym w Tyczynie celem zaspokojenia wierzytelności Naftalego Kranzlera w kwocie 48 zł. 68 ct w. a odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż jednego morga gruntu z pod l 266 w Błażowy Józefy Brzękowej własnej, w dniach 23 lutego, 27 marca i 28 kwietnia 1882 każdym razem o 9 godzinie rano.

Cena wywołania 60 zł

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Tyczyn 18 października 1881.

(9111 1—3) **Edikt.**

Z 52700. Das k. k. Landesgericht in Lemberg giebt hiemit bekannt, daß die Amortisirung der Grundentlastungsobligation des Verwaltungsgebietes Lemberg Nr 36519 über 100 fl. sammt 5 Coupons, von denen der erste am 1 November 1881, der letzte am 1. November 1883 fällig ist, eingeleitet wird, und wird jeder der die obbeschriebene Obligation sammt Coupons im Besitz hätte, hiemit aufgefordert, solche so gewiß binnen 1 Jahre, 6 Wochen und 3 Tagen von der Ediktsausfertigung gerechnet, dem Gerichte vorzuweisen, da dieselbe sonst, nach dem verflossenen Termine über Ansuchen des Bittstellers für endgiltig amortisirt erklärt werden wird.

Lemberg, am 3 Dezember 1881.

(9121 1—3) **Edikt.**

Z 5626. Vom k. k. Bezirksgerichte in Chodorów wird hiemit allgemein bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der Restforderung pr 129 fl. 90 kr. s. Ng. die executive öffentliche Feilbietung zweier sub GN. 67 und 71 subr. 72 in Suchrow gelegenen, keinen Tabularkörper bildenden, dem Schuldner Mikieta Aleksandrowicz eigenthümlich gehörigen Ackerparzellen, zu Gunsten des Leib Karpfen am 12 Jänner 1882, 9 Februar 1882 und am 14 März 1882, jedesmal um 10 Uhr Vormittags beim hiesigen Gerichte mit dem stattfinden wird, daß die zu veräußernden Ackerparzellen, bei den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswerth pr. 180 fl, beim dritten hingegen Termine um jedweden Preis hintangegeben werden.

Das Vadinm beträgt 10% des Schätzungspreises.

Die übrigen Bedingungen und das Protokoll der Beschreibung und Schätzung der Grundparzellen können in der hg Registratur eingesehen werden. Hievon werden sämmtliche Hypothekargläubiger, welche das Pfandrecht auf den zu veräußernden Grundparzellen erwirkt haben möchten und welchen der die Veräußerung bewilligende Bescheid aus welch immer Grunde nicht zugestellt werden könnte, zu Händen des für dieselben in der Person des Hr. Josef Lenczowski aufgestellten Curators verständigt.

K. k. Bezirks-Gericht.
Chodorów, am 29 September 1881.

(9821 1—3) **Edykt.**

L. 7374 Wskutek przyzwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z d. 10 sierpnia 1881 l. 105/73 uznaje się Tomka Huydę z Szulhanówki marnotrawcą, dodając mu kuratora w osobie Maksyma Zapotoczny'go

C. k. Sąd powiatowy
Czortków 10 sierpnia 1881

(9023 1—3) **Edykt.**

L. 9855. Piotr Ehrenfeld z Hartfeldu zostaje uznany marnotrawcą, kuratorem jego Tomasz Kober z Hartfeldu.

C. k. sąd powiatowy.
Gródek dnia 12 grudnia 1881.

(9090 1—3) **Edykt.**

L. 17148 Celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 140 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach a to 15go lutego, 15 marca i 19 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. k. 65 w Strożówce położonej, wykazem hipotecznym l. 48 objętej, dłużnika Piotra Tylawskiego własnej.

Cena wywołania wynosi kwotę 1060 zł. w. a.

Wadyum wynosi kwotę 106 zł w. a.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i reszta warunków licytacyjnych znajdują się w tut. sąd. registraturze do przejrzenia

C. k sąd powiatowy
Gorlice dnia 15 grudnia 1881.

... 1—3) **Edykt.**

... 17147 Celem zaspokojenia pretensyi ... zaliczkowego w Gorlicach w ... z pn. odbędzie się w tutej... trzech terminach a to: 8 lu... kwietnia 1882, każdym ... a egzekucyjna pu-

bliczna sprzedaż realności pod l. k. 132 w Strożówce położonej, wykazem hipotecznym l. 98 objętej, dłużnika Jana Augustyna, Walczakiem zwanego, własnej

Cena wywołania wynosi kwotę 110 zł w. a.

W dyum kwotę 11 zł. w. a.

Wyciąg hipoteczny. akt oszacowania i reszta warunków licytacyjnych znajdują się w tut. sąd. registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy.
Gorlice dnia 15go grudnia 1881.

(9123 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 29790. C. k. sąd krajowy Krakowski oznajmia, iż Wincenty Kulawski, kwieskowany adjunkt sądowy, od nałożonej uchwałą z 11 grudnia 1880 l. 31124 kurateli uwolniony i za własnowolnego uznany zostaje

Kraków 17 grudnia 1881.

(9135 1—3) **Edykt.**

L. 14408 Sokalski c. k. sąd powiatowy zawiadamia, że dla marnotrawcy Mikołaja Prokopczuka z Perwiatycz nadano kuratora Mikołaja Sierana.

Sokal dnia 7 grudnia 1881.

(9061 1—3) **Edykt.**

L. 36216. C k. sąd krajowy jako sąd handlowy niniejszem edyktem zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Leibę Barana, że Hersz Heilberg wniósł przeciw niemu podanie de praes 2 sierpnia 1880, l. 39.450, którem żąda przyznania i wydania kwoty 100 zł. należącej się dłużnikowi cd p. Wiktora Wołodkiewicza, że uchwała odnośna wydaną została, i że celem doręczenia takowej kurator w osobie p. adw Dr. Berlinera z substytucyą adw. Dr. H. Gottlieba ustanowiony został, któremu również się uchwałę do l. 39.450 się doręcza.

Z c. k sądu krajowego
Lwów dnia 27 sierpnia 1881.

(9015 1—3) **Edykt.**

L. 27498 C k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejs a pobytu Wiktora Zatrzewskiego, iż z powodu niemożności doręczenia mu t s uchwały z dnia 29 kwietnia 1881 l. 9553 w sprawie tabularnej Eliasza Gumplowicza za uwidocznieniem Samuela Fischera et Cons. o wpis wykreślenia prenotacyi prawa zastawu dla sumy wekslowej 500 zł. i t d. na dobrach Szczygłów ustanowiony został dla niego kurator ad a tum adw. Dr. Schön. Wzywa się go więc aby ustanowionemu ratorowi u dzielił swe pełnomocnictwo lub też aby przedstawił innego pełnomocnika

Kraków 18 listopada 1881.

(9019 1—3) **Edykt.**

L. 8972. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie jako sąd handlowy ogłasza edyktem niniejszym, iż według podania Aschera Japke zaginął weksel z dat: Brody dnia 6go marca 1868, na sumę 172 talarów, 15 gr. sr pr. cou t opiewający, przez D. Gro sa na zlecenie Borucha Nass. wystawiony przez Chaję Katzenell ubogen akceptowany i dnia 15 maja 1868 w Berlinie u Moritza Gottschatta płatny, który przez indos Borucha Nass z daty Brody dnia 17 marca 1868 stał się własnością S Süssermana, obecnie zaś wskutek cesyi cywilno-prawnej S. Süssermana z daty Wiedeń dnia 11 lutego 1877 do Aschera Japke należy.

Wzywa się posiadacza tego wekslu za ginionego, aby takowy w przeciągu dni 45 od ogłoszenia edyktu niniejszego c. k. sądowi obwodowemu w Złoczowie przedłożył i prawa swe wykazał, gdyż w razie przeciwnym na żądanie Aschera Japke weksel ten za nieważny i nieobowiązującym zostanie uznany.

Złoczów 26 listopada 1881

(9092 1—3) **Obwieszczenie.**

L 4611 W dniu 19 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod Nr. konsk 29 subrep 24 w Sp sie położonej, dłużnika Stefana Niżnika własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 81 zł. 60 cnt. w. a z. pn. o godzinie 10 przed południem z tem, że realność tą na powyższym terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Cena wywołania 200 zł.
Wadyum wynosi 10 prc

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Staremiasto d 28 września 1881.

(9091 1—3) **Obwieszczenie.**

L 4217. W dniu 19 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod Nr. konsk 60/32 subrep. 60/48 w Potoku wielkim położonej, dłużników Mikołaja i Kasi Zapotockich własnej, w tutejszym c k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 191 zł 84 ct w. a z pn. o godzinie 10tej przed południem z tem, że na powyższym terminie realność ta także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie

Cena wywołania 400 zł.
Wadyum wynosi 10. prc

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Staremiasto d. 28 września 1881.

(9075 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 29687. Stałym zarządcą upadłości Saula Schmeidlera zamianował c k Sąd krajowy p. adw. dr Schöna a jego zastępcą p. adw. dra Horowitza w Krakowie.

Kraków dnia 16 grudnia 1881.

(9125) **Ogłoszenie.**

L. 9473. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firma Izaak Zins interesa eskontowe w Stanisławowie do rejestru firm pojedynczych wpisaną została.

Stanisławów 27 sierpnia 1881.

(9062) **Ogłoszenie.**

L 48524. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że firma „E Fogl“ filia we Lwowie w dniu 1 listopada 1881 z rejestru handlowego dla firm pojedynczych wykreśloną została

Lwów dnia 12 listopada 1881.

(8787) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 4 der Zeitschrift „Volkszeitung“, Budapest ddo. 18 Dezember 1881, in der Rubrik „Sociale Rundschau“ unter der Aufschrift „Aus dem Lande der Infamie und Niedertracht“ enthaltenen Artikels das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 21 Dezember 1881.
Schwaiger m. p.
Dr. Burckhard p

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Korneuburg als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft Korneuburg vom 13 Dezember 1881, Z. 9305, erkannt: Der Inhalt der in Nr. 31 der periodischen Druckschrift „Freiheit“ ddo London, 30 Juli 1881 und 6 August 1881 enthaltenen Aufsätze: 1. „Der Belagerungszustand über Deutschland“, 2. „Zur insurrectionellen Thätigkeit“, 3. „Conspirirt“, 4. „Congreßbericht“, 5. „An die ehrlichen Leute“, 6. „Der 10. August 1792“, 7 „Die Revolution“ und 8 „Congreßbericht“ (Fortsetzung) begründe den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 58 l. c St G. B., ferner begründe der Inhalt des Artikels in der Ausgabe vom 30 Juli 1881 mit der Ueberschrift „Irland“ den Thatbestand des Vergehens nach § 805 St G. B. und der Inhalt des Artikels in dem Blatte vom 6. August 1881 mit der Ueberschrift „Treue zur Krone contra Treue zur Nation“ den Thatbestand des Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G B, und werde unter Bestätigung der verfügten Beschlagnahme dieser beiden Druckschriften gemäß § 493 St. P. O das Verbot ihrer weiteren Verbreitung ausgesprochen.

K. k. Kreisgericht
Korneuburg, am 15 December 1881

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k Kreisgericht Korneuburg als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft Korneuburg vom 13 December 1881, Z. 9376, erkannt: „Der Inhalt der in Nr. 33 und 34 der periodischen Druckschrift „Freiheit“ ddo London, 13 August und 21 August 1881 enthaltenen Aufsätze mit der Ueberschrift: 1 Unser Programm ist die sociale Revolution“, 2. „Die Furcht“, 3 „Die Chemie und die Revolution“, 4 „Der Segen der Arbeit“, 5. „Congreßbericht“ und 6. „Socialpolitische Rundschau“ (Schweiz, Frankreich) begründe den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 28 lit. b und c St G, dann der in Nr. 35 vom 21 August 1881 enthaltenen Artikel: 1. „Das Gold und die Revolution“ und 2 „Socialpolitische Rundschau“ (Oesterreich-Ungarn) begründe den Thatbestand des Verbrechens des Hochverrathes nach § 58 lit. b und c St G., und wird unter Bestätigung der verfügten Beschlagnahme dieser beiden Druckschriften das Verbot ihrer weiteren Verbreitung ausgesprochen.

K k. Kreisgericht
Korneuburg, am 16 December 1881.

(9100) **Edykt.**

L. 2273 C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stanisławowie ogłasza, że firmę Rachmiel Gelbband, handel towarów korzennych, zapałek i cygaretów w Stanisławowie do rejestrów dla firm pojedynczych wpisano.

Stanisławów 23 lutego 1881

(9074) **Obwieszczenie.**

L. 27946. C. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza, iż zarządził sprostowanie w rejestrze handlowym jako firma zaprotokołowana „Józef L. Altmann“ nie „Josef Altmann“, lecz wyrazami „Józef L. Altmann“ podpisywaną będzie

Kraków 25 listopada 1881.

(9007 3—3) **Edykt.**

L. 9758. Na dniu 25 stycznia, na dniu 24 lutego i na dniu 24 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie powiatowym celem zaspokojenia pretensyi Markusa Samuelego w kwocie 54 zł. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż realności dłużnika Hawryły Ferenczuk w Tyśmienicy pod n. 60 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 320 zł., wadyum 32 zł. a. w., zaś resztę warunków można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu rozpisania licytacyi na rzeczonej realności hipotecznej doręczyć nie było można, ustanawia się kuratora w osobie Jakóba Malinowicza.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Tyśmienica dnia 30 lipca 1881.

(9072 3—3) **Edykt.**

L. 4170. W dniach 20 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Fedora Malinowskiego własnej, w Bani Berezów pod l. k. 33 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Judy Kojnitza w kwocie 26 zł. a. w. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 260 zł., zakład 26 zł. Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. Sąd powiatowy.

Peczeniżyn dnia 30 czerwca 1881.

(9071 3—3) **Edykt.**

L. 5502. W dniach 20 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Leona Smetaniuka własnej w Peczeniżynie pod l. k 882 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Jossla Reich w kwocie 59 zł. 15 ct. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 565 zł., zakład 56 zł. 50 ct. a. w.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną. Kuratorem z życia i miejsca pobytu nieznajomych wierzycieli ustanowiono Teofila Jaromeckiego z Peczeniżyna.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Peczeniżyn dnia 23 września 1881.

(9065 3—3) **Konkurs.**

L. 1702 Niniejszem ogłasza się konkurs:

1. Na posadę starszej nauczycielki z pensyą roczną 800 zł. przy szkole 8 klasowej w Sanisławowie. Kandydatki mają się wykazać świadectwem z grupy trzeciej i udowodnić nadto biegłość w rysunku.

2. Na posadę nauczyciela przy szkole 1 klasowej w Bratyszowie powiatu tłumackiego z pensyą roczną 300 zł.

3. Na posadę nauczyciela przy szkole 1 klasowej w Podłużu powiatu stanisławowskiego z pensyą 300 zł. a. w.

Ubiegający się winni w myśl art. 3 ustawy szkolnej przedłożyć podania swe za pośrednictwem przełożonych władz szkolnych najpóźniej do końca lutego 1882 do c. k. okręgowej Rady szkolnej w Stanisławowie.

Stanisławów dnia 20 grudnia 1881.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej.

(9073 3—3) **Edykt.**

L. 5461. W dniach 20 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika Fedora Obrisko własnej w Myszynie pod l. k. 128 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Jakóba Thau w kwocie 85 zł. a. w.

Cena szacunkowa wynosi 1100 zł., zakład 110 zł. a. w.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Dla nieznajomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratora Teofila Jaromeckiego z Peczeniżyna.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki mogą być w tus. registraturze przejrzane.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Peczeniżyn dnia 23 września 1881.

(9082 3—3) **Edykt.**

L. 58292 Ces. kr. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr 1 D. p. p. położony majątek zaprotokołowanego kupca Manesa Bernsteina we Lwowie przy ul. Kazimierzowskiej l. 16.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy sądu krajowego Ludwikowi Mutzowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dr. Berlinera, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 11 stycznia 1882 godzinę 10tą przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 20 lutego 1882 i podać ją na terminie na dzień 2 marca 1882 godzinę 10tą przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli, inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 27 grudnia 1881.

(9083 3—3) **Edykt.**

L. 58308. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p p. położony majątek Aleksandra Myszkowskiego krawca we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu radcy c. k. sądu kraj. Nikischowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adw. Dra. Krzyżanowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 6 stycznia 1882 godzinę 10tą przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy rozbiorowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 20 lutego 1882 i podać ją na terminie na dzień 2 marca 1882 godzinę 10tą przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się z swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby posiadające ich zaufanie.

Ne terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl §. 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczane będą w Gazecie Lwowskiej.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 27 grudnia 1881.

(8961 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 15091. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu celem zaspokojenia wierzytelności Maksyma Ujkowskiego w kwocie 150 zł. w. a. z pn. rozpisuje egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 223 w Wyszatycach położonej, dłużników Onufrego i Ilki małżonków Paszulów własnej w jednym terminie w dniu 17 lutego 1882 o godzinie 10 przedpołudniem pod warunkami ułatwiającemi. Cenę wywołania ustanawia się kwotę 300 zł. realność ta na tymże terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Zakład wynosi 5pr. ceny wywołania tj. kwotę 15 zł.

Resztę warunków licytacyjnych akt opisania i oszacowania rzeczonej realności można przejrzeć w tusądowej Registraturze.

Przemyśl 12 października 1881.

(8945 3 3) **Obwieszczenie.**

L. 3507. W dniach 9 i 23 Lutego i 9 Marca 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod nr. konsk 64 subrep. 37 w Podbużu położonej, dłużników Fedia Truskomieckiego i nieobjętej masy spad. Anny Truskomieckiej własnej, w tutejszym c. k. sądzie na rzecz Zakładu kredyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 100 zł — ct. w. a. z pn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa 150 zł.

Wadyum wynosi 10 prc.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Podbuż dnia 29 listopada 1881.

L. 70227. (9087 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady drugiego sługi bibljotecznego, tudzież posady sługi dla grubszych posług domowych przy c. k. bibljotece Uniwersytetu we Lwowie rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem do 15 lutego 1882.

Z pierwszą posadą połączona jest roczna płaca 300 zł. a. w. wraz z dodatkiem aktywalnym 75 zł. w. a., z posadą drugą płaca roczna 250 zł. wraz z dodatkiem aktywalnym 62 zł. 50 ct i ubranie służbowe.

Ubiegający się o powyższe posady winni udowodnić co do pierwszej znajomość języków krajowych i języka niemieckiego w słowie i piśmie, co do drugiej znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, dalej wykazać wiek swój i stan, tudzież fizyczne uzdolnienie do pełnienia obowiązków, jako też dotychczasowe zatrudnienie zachowanie się.

Podania o te posady należy wnieść w terminie wyżej wskazanym do c. k. Namiestnictwa na ręce Dyrekcyi c. k. biblioteki uniwersytetu lwowskiego, a to jeśli kandydat zostaje w służbie publicznej za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

Nadanie obu posad będzie na razie prowizorycznem, a to pierwszej na pół roku, drugiej na trzy miesiące, poczem nastąpić może stałe zamianowanie.

Przy obsadzeniu rzeczonych posad mają w myśl ustawy z 19 kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60 pierwszeństwo wysłużeni pod-oficerowie c. k. armii, posiadający certyfikat uprawnienia i wymaganą kwalifikację a dopiero w braku ukwalifikowanych kandydatów stanu wojskowego, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 20 grudnia 1881.

(9070 3—3) **Edykt.**

L. 5816. W dniach 20 stycznia 24 lutego i 24 marca 1882 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż sianożęci dłużnika Michała Wielogórskiego własnej w Markówce pod l. k. 38 położonej ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Elkune Krynitza w kwocie 120 zł. a w. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 500 zł. w. a. za kład 50 zł. a. w.

Przy pierwszych dwóch terminach zostanie wspomniana sianożęć tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim zaś nawet poniżej takowej sprzedaną.

Dla nieznajomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli został Teofil Jaromecki z Peczeniżyna kuratorem ustanowiony.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki mogą być w t. s. registraturze przejrzane.

Z c. k. sądu powiatowego.

Peczeniżyn dnia 15 września 1881.

(8956 3—3) **Edykt.**

L. 14961. C. k. Sąd obwodowy w Samborze uwiadamia Seweryna Augustynowicza z miejsca pobytu niewiadomego, że w celu doręczenia mu tusądowej uchwały z dnia 30 sierpnia 1881 l. 11318 dozwalającej w stanie biernym dóbr Szeptyć egzekucyjną intabulacyę prawa zastawu dla sumy 209 zł. 70 ct. z 6 prc. zwłoki od 21 grudnia 1878 bieżącemi, i przynależytościami na rzecz galicyjskiej kasy zaliczkowej we Lwowie, ustanowiono dla niego kuratorem adwokata dra Erlicha, któremu Seweryn Augustynowicz potrzebnych informacyi udzielić lub innego zastępcę celem bronienia swoich praw obrać ma, inaczej przypisze sobie złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące.

Sambor 22 listopada 1881.

(9946 3—3) **Konkurs.**

L. 9273. Posada kancelisty przy c. k. sądzie powiatowym w Brzeżanach, lub przy innym sądzie powiatowym lub kolegialnym ewentualnie posada kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych przy sądzie powiatowym lub kolegialnym w Galicyi wschodniej z poborami XI klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 10 lutego 1882 do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Złoczowie.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla ksiąg gruntowych mają wykazać uzdolnienie swe w myśl roz. min. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dzp. p. do prowadzenia ksiąg hypotecznych.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dzp. p. ukwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla ksiąg gruntowych przed innemi kandydatami tylko wtedy uwzględnieni zostaną, jeżeli zarazem uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. min. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dzp. p. wykażą.

Lwów, 25 grudnia 1881.

(9050 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3643. Przeciw obecnie niewiadomemu z miejsca pobytu p. Mieczysławowi Kozłowskiemu i p. Wandzie Kozłowskiej wytoczył Piotr Laskowski spór o zapłatę 108 zł. i 150 zł. a. w., w którym sporze termin do wniesienia obrony na dzień 16 stycznia 1882 został wyznaczony i dekretacyę pozwu dla Mieczysława Kozłowskiego przeznaczoną z dnia 27 sierpnia 1881 do l. 3643 ustanowionemu kuratorowi p. Janowi Porembalskiemu z Rudawki doręczono, wzywa się przeto p. Mieczysława Kozłowskiego, by przy wyznaczonym terminie do obrony albo osobiście się stawił albo ustanowionemu kuratorowi należytej informacyi udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił gdyż złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

C. k. Sąd powiatowy

Bircza dnia 14 listopada 1881.

(8998 3—3) **Edykt.**

L. 5988. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu ogłasza, że Stanisław Noworyta dnia 27 września 1881 l. 5312 wniósł skargę przeciw masie spadkowej Jakóba Noworyty, Maryi Noworytowej i przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Józefowi Bednarskiemu, dla których sąd tutejszy kuratora w osobie adwokata dra Schöna z Krakowa ustanowił, o zapłatę sumy 523 zł. 36 ct m. k. z hipoteki realności pod l. 116 w Podgórzu, i że wskutek tego termin do rozprawy ustnej w tutejszym sądzie na dzień 7 lutego 1882 o godzinie 10 z rana wyznaczony został.

Wzywa się zatem Józefa Bednarskiego, ażeby na terminie tym albo osobiście stanął, albo w czasie należytym kuratorowi powyższemu informacyę do swej obrony udzielił, albo też pełnomocnika innego ustanowił i o tem sądowi doniósł, w ogóle, aby praw swoich w tym sporze należycie przestrzegał, gdyż skutki zaniedbania tych kroków, sam sobie przypisać będzie musiał.

Podgórze dnia 26 listopada 1881.

(8994 3—3) **Edykt.**

L. 11406. Sąd miejsko delegowany Rzeszowski ogłasza, iż w dniach 7 lutego, 7 marca i 18 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano odbędzie się w gmachu sądowym przymusowa sprzedaż realności l. k. 77 subrep. 29 w Kraczkowy, wedle l. w. h. 100 Józefa Grzywy własnej na rzecz c. k. uprz. galic Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o 105 zł. 22 ct. w. a. z pn. w pierwszy dwóch terminach za cenę 1000 zł. lub wyżej tejże, zaś w trzecim terminie i poniżej takowej. Wadyum wynosi 100 zł. Resztę warunków przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Rzeszów dnia 10 grudnia 1881.

(9934 3 3) **Edykt.**

L. 7159. W dniach 19 stycznia, 16 lutego i 14 marca 1882 o godzinie 10 rano przeprowadzoną zostanie przymusowa sprzedaż realności pod n. 317 w Radomyślu położonej Jędrzeja Osery własnej, na rzecz Ignacego Zdziarskiego prawonabywcy Pawła Tarneckiego pto 293 zł. pod warunkami uchwałą z dnia 6 marca 1881 l. 641 dozwolonemi.

C. k. Sąd powiatowy.

Radomyśl dnia 7 grudnia 1881.

(9080) **Ogłoszenie.**

L. 22924. W Imieniu Jego Cesarskiej Mości! C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. p., że treść artykułów umieszczonych w nrze 16 czasopisma „Pracy“ z dnia 19 grudnia 1881 pod napisem: „Partya robotnicza jej organizacya i jej zdanie“ w ustępie od słów „Że tak jest“ do słów „nie potrzeba oświaty i t. p.“ dalej pod tytułem „Zgromadzenie robotników“ w ustępach od słów „Tow. Mańkowski poruszył“ do słów „lepiej odbijały“ i od słów „Petycye mówił on“ do słów „dzieła odtylcowe“, potem pod tytułem „Zmowa robotników w morawskiej Ostrawie“ w ustępie od słów „Dwaj deputowani“ do słów „kazano im robić“ i pod tytułem „Socyaliści polscy znajdujący się na wygnaniu w Syberyi“ w ustępie od słów „Pomimo to wszystko“ do słów „bracia naprzód“ zawiera znamiona występku z §§. 300 302 i 305 u. k. i z art. III ust. z 17 grudnia 1862 zatem usprawiedliwiona jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbrania sąd dalsze rozpowszechnienie tego artykułu a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 25 grudnia 1881

(9024 3) **Obwieszczenie.**

L. 2585. Przemyślański c. k. sąd powiatowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w sprawie wekslowej Salamona Puwera jako prawonabywcy Edli Zimmerowej przeciw Menaschemu Tinterowi pto 429 zł. z pn. przymusowa licytacya realności do dłużnika należącej, w Białem pod l. k. 25 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, w trzech terminach a to na dniu 19 stycznia, 21 lutego i 27 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w sądzie tutejszym przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 1232 zł, wadyum zaś 123 zł 20 ct. w. a. Resztę warunków licytacyjnych, tudzież protokół egzekucyjnego opisania zastawnego i ocenienia sprzedać się mającej realności przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemyślany dnia 20 września 1881

(9045 2—3) L. 3069.

WYKAZ

przypadających na pojedyncze okręgi szkolne kwot na bezpłatne książki w języku polskim dla ubogich uczniów w stosunku do ilości dzieci obowiązanych uczęszczać do szkoły na rok 1881/82

L. porządkowa	Okręgowa Rada szkolna w	Ilość dzieci obowiązanych uczęszać do szkoły	Kwota przypadająca na okręg na książki bezpłatne w jęz. pol. z Zakł. nar. im. Ossoliń. zł	ct.
1	Lwowie dla miasta	11315	255	40
2	Krakowie	4767	108	40
3	Krakowie zamiejska	24810	559	—
4	Wadowicach	24140	544	—
5	Myślenicach .	12109	273	40
6	Nowym Sączu	13525	305	40
7	Gorlicach .	13686	308	81
8	Bochni . . .	9715	219	40
9	Tarnowie	13668	308	40
10	Pilznie . . .	10632	240	—
11	Jaśle . . .	16428	370	40
12	Mielcu	9801	221	40
13	Kolbuszowej . .	9006	203	40
14	Rzeszowie . . .	21961	495	—
15	Sanoku	16854	380	—
16	Przemyślu . . .	9449	213	40
17	Jarosławiu . . .	16626	375	—
18	Jaworowie	14577	328	40
19	Samborze	10024	226	40
20	Drohobyczu . . .	15030	339	—
21	Stryju	15501	349	40
22	Kałuszu	10715	242	—
23	Gródku	10415	235	40
24	Lwowie zamiejska .	22489	506	41
25	Sokalu	27436	618	40
26	Żółkwi	12726	287	40
27	Złoczowie	22165	499	40
28	Brzeżanach . .	11321	255	40
29	Rohatynie . . .	12407	280	—
30	Tarnopolu	12662	285	—
31	Trembowli . .	20641	465	40
32	Zaleszczykach . .	12090	273	40
33	Czortkowie . . .	13964	315	—
34	Sniatynie	15219	343	40
35	Kołomyi	15548	350	40
36	Nadwórnej . .	8912	201	40
37	Stanisławowie . .	13340	301	—
	Razem .	535674	12083	41

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 16 grudnia 1881.

(9108 2—3) **Edykt.**

L 7020. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Lazara Herbsta w kwocie 43 zł. w. a. z przynależytościami dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod Nr. 32 w Iwierzycach położonej do sukcesorów śp. Szymona Roga, a mianowicie pełnoletnich Jakóba Roga, Julii Róg i Maryanny zam Basarowej i wreszcie małoletnich Zofi i Salomei, Jana, Katarzyny i Antoniego Rogów należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tut. w trzech terminach: dnia 16 stycznia, dnia 20 lutego i wreszcie dnia 20 marca 1882, każdym razem o godz 10 rano w tut. sądzie.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w kwocie 1745 zł. w. a poniżej której w dwóch terminach pierwszych realność sprzedaną nie będzie, zaś na trzecim terminie realność powyższa sprzedaną zostanie także niżej ceny szacunkowej, lecz przynajmniej za cenę, któraby się równała wszystkim na powyższej realnośei ciążącem długom.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 174 zł. 50 ct. w. a

Resztę warunków, akt opisania i szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego; dla wierzycieli niewiadomych, tudzież wierzycieli, którym z jakichkolwiek bądź powodów rezolucya licytacyę rozpisująca przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną nie będzie i wreszcie wierzycieli, którzy dopiero po rozpisaniu licytacyi prawo zastawu na egzekwowanej realności nabędą, ustanawia się kuratora p. Karola Kesslera.

C. k. sąd powiatowy.

Ropczyce 14 listopada 1881.

(9109 [illegible]3) **Edykt.**

L. 75[illegible]5. C. k. sąd powiatowy w Żółkwi podaje do [illegible]iadomości, że celem zaspokojenia kwoty 11[illegible]0 zł. w. a. a. z pn. odbędzie się w dniach [illegible]7 stycznia, 24 lutego, i 24 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zab[illegible]owaniu sądowem egzekucyjna publiczna sp[illegible]daż realności pod Nr. 84 ²/₅ w Żółkwi poł[illegible]j, do Rubina i Udlii, Sternbergów należącej, [illegible] nowiącej ciało hipoteczne, na rzecz Leon[illegible] Fischera pod następującemi warunkami:

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 2825 zł. 70 ct. w. a.

Wadyum 10 pr. ceny szacunkowe.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta zostanie sprzedaną tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej jednak tylko za taką cenę, któraby wierzytelności zahipotekowane i należytości, prawo pierwszeństwa mające pokryła.

Gdyby realność ta na żadnym z tych terminów sprzedaną nie została, natenczas odbędzie się celem ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 28 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano, przy którym nieobecni za przystępujących do większości głosów obecnych uważani będą.

Akt detaksacyi i dalsze warunki licytacyjne złożone są do przeglądu w ts .registraturze.

O czem się wszystkie strony interesowane zawiadamia.

Zółkiew dnia 25 listopada 1881.

(9096 2—3) **Edykt.**

L 11227 C. k. sąd obwodowy w Kołomyi podaje odnośnie do t. s. uchwały z dnia 18 listopada 1880 l. 11608 do powszechnej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. akcyj. Banku hipotecznego we Lwowie 1859 zł. 13 ct. w. a. przeciw Leibie Sennensieb wywalczonej, odbędzie się przy 2 terminach t. j. dnia 30 stycznia i 6 marca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano w biórze VI przymusowa publiczna sprzedż realności pod l. 48 i 48 a w Kołomyi położonej, wedle dom. Tom. I pag. 288 i 289 n. 3 i 4 haer. Leiby Sennensieba własnej.

Cena wywołania wynosi kwotę 12000 zł. w. a. wadyum 1200 zł.

Gdyby realność w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedaną nie została, natenczas do ułożenia warunków ułatwiający h wyznacza się termin na dzień 6 marca 1882 o godzinie 4 po południu w biurze VI z tem oznajmieniem, ze niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Inne warunki licytacyjne i wyciąg tabularny mogą być w tut. s registraturze przejrzane.

Kołomyja dnia 1 grudnia 1881.

(9104 2—3) **Edykt.**

L. 16674. W celu zaspokojenia wierzytelności Onufrego Mielnika w kwocie 100 zł. odbędzie się przymusowa publicznia sprzedaż nietabularnej realności l. 88 w Knihininie dłużników Michała i Salome i Kamińskich własnej dnia 30 stycznia, 16 lutego i 7 marca 1882 o 10 rano, z tem że realność ta przy dwóch pierwszych terminach nie niżej, przy trzecim i niżej ceny szacunkowej 274 zł sprzedaną zostanie.

Zakład 10pr. akta przejrzeć można w registraturze.

Stanisławów 10 listopada 1881.

(9103 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 14649. Celem zaspokojenia wierzytelności Karola Bielawskiego w kwocie 200 zł. z. pn. rozpisuje c. k. sąd powiatowy miej. deleg. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 24 i 126 w Pikulicach położonej, dłużników Judy i Lai małżonków Fuss własnej w dniu 31go stycznia 1882, w dniu 28 lutego 1882 i w dniu 15 marca 1882 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość przez sądowe oszacowanie wypadła kwota 1500 zł., zakład wynosi 150 zł. a. w.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Przemyśl 15 października 1881.

(8949 2—3) **Edykt.**

L. 14551. Celem zaspokojenia należytości Towarzystwa zaliczkowego w Gorlicach w kwocie 250 zł. a. w. z pn., odbędzie się w c. k. sądzie powiatowym w Gorlicach w dniach 13 lutego, 13 marca i 14 kwietnia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano, publiczna przymusowa sprzedaż realności gruntowej pod n. k. 8 w Ropicy polskiej położonej, Jana Kwaśniaka względnie tegoż masy leżącej własnej w ten sposób, że przy pierwszych dwóch terminach owa realność tylko wyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim terminie za cenę szacunkową sprzedaną będzie.

Cenę wywołania stanowić będzie cena szacunkowa, którą w kwocie 3534 zł. a. w. ustanowiono, wadyum wynosi 353 zł. 40 ct.

Reszta warunków licytacyjnych i akt zastawniczego opisania przejrzane być mogą w registraturze tutejszego sądu.

C k. Sąd powiatowy.

Gorlice dnia 22 października 1881.

(9069 2—3) **Edykt.**

L. 6683. W dniach 20 stycznia, 24 lutego i 24 marca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności niegdyś Maksyma Poucha obecnie tegoż małoletnich dzieci własnej, w Peczeniżynie pod l. k. 120 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Judy Rosenheka w kw[illegible] 320 zł. z pn

C[illegible] szacunkowa wynosi 828 zł., zakład 82 zł. [illegible]0 ct. Przy dwóch pierwszych terminach zos[illegible] wspomniana realność tylko za lub wyżej ce[illegible]unkowej, przy trzecim nawet poniżej t[illegible]ej sprzedaną.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono kuratorem Grzegorza Jasińskiego. Protokół zastawniczego opisania i oszacowania, jak również bliższe warunki mogą być w tusądowej. registraturze przejrzane.

Peczeniżyn dnia 12 listopada 1881.

(8916 2—3) **Edykt.**

L. 27917. C k. sąd krajowy ogłasza, że w wykonaniu uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 5 listopada 1881 l. 48243 celem zaspokojenia wierzytelności ck. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego 322 zł., 322 zł. i 5826 zł 39 ct z pierwotnej sumy pożyczkowej 7000 zł. a. w. pochodzących z odsetkami, prowizyą i kosztami sądowemi i egzekucyjnemi odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Krakowie dz. VIII pod l, 350 leżącej w ks gł. wyk. dod. do gm. VI str. 182 zapisanej i według ks. gł. wyk. dod. do gm. VI. str. 182 poz. 1 wł. dłużników Izaaka Jakóba Himmelblaua własnej w trzech terminach, mianowicie 25 kwietnia, 30 maja i 4 lipca 1882, każdym razem o godz nie 10 przed południem, na pierwszem piątrze w gmachu c. k. sądu krajowego przy ulicy Grodzkiej koło kościoła świętego Piotra w Krakowie, a to pod następującemi warunkami:

1 Licytacya ta odbędzie się ryczałtowo w wyżej oznaczonych trzech terminach z tą uwagą, że wspomniana realność w Krakowie dz. VIII pod l. 350, na każdym z tych terminów licytacyjnych za cenę wywołania, albo wyżej ceny wywołania sprzedana będzie.

2. Cenę wywołania stanowi wartość tejże realności przy udzieleuin pożyczki bankowej przyjęta w sumie 14417 zł. a. w.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum $^{10}/_{100}$ ceny wywołania 14417 zł to jest sumę 1442 zł. aw. bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w galic obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego, lub c. k. uprzyw. austryo-węgierskiego Banku obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze gazety „Czas" Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny realności w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Zarazem ustanawia się dla wierzycieli, którzyby po dniu 26 września 1881 jako dniu wydania wykazu hipotecznego do hipoteki weszli, lub którymby na czas, albo w ogóle uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały z jakiegokolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, kuratora w osobie adwokata dra Oseszn aka z zastępstwem adw. dra Leo.

Kraków dnia 2 grudnia 1881.

(9036) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Kornenburg als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft Korneuburg von 25 December 1881, Z. 9376, erkannt: Der Inhalt des in Nr. 36 der periodischen Druckschrift „Arbeiter-Wochen-Chronik" vom 4 September 881, welche in Budapest erscheint, enthaltenen Artikels mit der Ueberschrift „Zwei Actenstücke des russischen Exekutiv-Comites" begründet seiner Gänze nach den Tahtbestand der Störung der öffentlichen Ruhe nach §. 66, II. Absatz St. G., und wird unter Bestätigung der verfügten Beschlagnahme dieser Druckschrift das Verbot ihrer weiteren Verbreitung ausgesprochen.

Kornenburg, am 19 December 1881.

(9064) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k Landes- als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Druckschrift mit dem Titel „Nach dem Massen-Begräbnisse am 12 Dezember 1881. Druck von Emil M. Engel, Wier Schottenring 23 Verlag der Verfasserin, gezeichnet „Josefine Wagner" das Verbrechen nach §. 64 St. G., begründe, und es wird nach §. 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 23 Dezember 1881.

Schwaiger m. p.

Dr. Kaiser m p.

(9008) **Erkenntnisse.**

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in Nr. 50 der Zeitschrift „Vorwärts" ddo. 16 Dezember 1881, unter der Aufschrift „Das sociale Moment einer Katastrophe" enthaltenen Aufsatzes in der Stelle von „Die Hochwohlweise" — „bis" — zu beklagen" das Vergehen nach §. 300 St. G. begründe, und es wird nach §. 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 19 Dezember 1881.

Droż m p.

Dr. Burckhard m p

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkanut, daß der Inhalt des in der Zeitschrift „Militär Zeitung" Nr. 100 vom 16 Dezember 1881 unter der Ausschrift „Zur Katastrophe" enthaltenen Artikels das Vergehen nach § 300 St G. begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 19 Dezember 1881.

Droż m p.

Dr. Burckhard m p.

(9022 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6715. W dniach 26 stycznia, 23 lutego 30 marca 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż w drodze jawnego przetargu realności nietabularnej pod lk. 10 w Nadziejowie położonej, dłużników Mikołaja i Anny Moskalczuków własnej w tutejszym c. k. sądzie na pozew Markusa Gottesmana na zaspokojenie sumy 75 zł. w. a z pn każdym razem o 11 godzinie rano z tem że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej zaś na trzecim terminie także niżej tejże sprzedaną będzie.

Cena szacunkowa i wywołania 275 zł. wadyum wynosi 10pr. Resztę warunków w tutejszej registraturze.

Dolina 25 listopada 1881.

8989) **Obwieszczenie.**

L. 11476. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem, że dnia dzisiejszego wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmę „Moses Rosenfeld" piekarstwo w Tarnowie.

W Tarnowie dnia 22 września 1881.

(8990) **Obwieszczenie.**

L. 11433. C k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie zawiadomia niniejszem że dnia dzisiejszego wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmę „J Guttmann" handel jaj w Tarnowie.

W Tarnowie dnia 22 września 1881.

9099 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1930 Jego Exzellencya c. k. Prezydent sądu krajowego wyższego zamianował na I okres sądu przysięgłych przy sądzie obwodowym w Samborze, który się rozpocznie 23 lutego 1882, Przewodniczącym Prezydenta sądu obwodowego Józefa Dittricha, zaś zastępcami przewodniczącego Radców sądów krajowych Fortunata Macielińskiego, Jana Czaczkowskiego, Antoniego Dyduszyńskiego, Ludwika Słotwińskiego i Henryka Rappego.

Sambor 27 grudnia 1881.

(9088 1—3) **Edykt.**

L 4461. W celu obsadzenia dwóch posad adjunktów przy c. k. sądzie krajowym w Krakowie ewentualnie przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym rozpisuje się konkurs z terminem dni 14.

Ubiegający się o te posady mają wnieść swe podania w drodze przepisanej do Prezydyum c. k. Sądu krajowego w Krakowie.

Z Prezydyum c. k sadu krajowego.

Kraków dnia 28 grudnia 1881.

(9016 1—3) **Edykt.**

L. 5499. Samborski c. k. Sąd obwodowy jako wekslowy uwiadamia Gustawa Kamińskiego z miejsca pobytu nieznanego, że dnia 23 kwietnia 1881 wniósł przeciw niemu Aron Oller podanie do l. 5499 o nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. z. pn. i że dla pozwanego postanowiono kuratorem ad actum. Dr. Popiela zaś tegoż zastępcą dr. Fruchtmanna w Stryju zamieszkałych, wzywa się zatem tegoż pozwanego, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub też wskazał sądowi innego zastępcę, w przeciwnym bowiem razie skutki z niedbalsta wynikłe sam sobie będzie musiał przypisać.

C. k. sąd obwodowy

Sambor d. 30 kwietnia 1881.

8988) **Obwieszczenie.**

L. 12684. C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie podaje do publicznej wiadomości iż jednocześnie zarządził wpisanie do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firmy „Selig Kleinmann, handel skórami w Tarnowie".

W Tarnowie d. 13 października 1881.

(9116) **Konkurs.**

L. 2366. W celu obsadzenia posady prowadzącego metryki izraelickie w Niżankowickim okręgu metrykalnym, rozpisuje się konkurs do końca stycznia 1882.

Ubiegający się o tę posadę wnieść mają prośbę zaopatrzoną w dokumenta przepisane § 4 rozp. minist. z 15 marca 1875 do tutejszego Starostwa.

C. k. Starostwo

Przemyśl dnia 23 grudnia 1881.

(9129 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 1611. Celem zaspokojenia wierzytelności masy spadkowej Ignacego Kwiatkowskiego 75 zł. 55 ct. a. w. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności pod l. k. 11 w Ługach Stanisława Muszyńskiego własnej, 12 stycznia, 9 lutego i 9 marca 1882 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 1300 zł., zakład 130 zł. Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Dukla dnia 7 września 1881.

(9130 1—3) **Edykt.**

L. 4629. W tutejszym sądzie odbędzie się celem zaspokojenia wywalczonej przez Wittlę Peterssil przeciw Maryi Berend wicz i Jędrzejowi Zapalikowi sumy 12 zł. 80 ct. z 6 prc odsetkami od 16 listopada 1874 k sztów sądowych i egzekucyjnych 9 zł. 80 ct., 2 zł. 44 ct., 3 zł. 34 ct., 2 zł. 50 ct, 6 zł. 89 ct i 10 zł 14 ct, tudzież niniejszych w kwocie 9 zł. 74 ct. a. w. licytacya nietabularnej realności pod l. k. 490 w Gródku w dniach 12 stycznia i 16 lutego 1882 powyż lub za cenę szacunkową, a dnia 16 marca 1882 nawet niżej szacunku zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywoławcza 70 zł. wadyum 7 zł.

C k. Sąd powiatowy.

Gródek dnia 11 lipca 1881.

(9131 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6351. W c. k. sądzie powiatowym w Haliczu odbędzie celem zaspokojenia należytości Heni Kalmus w kwotach 50 zł. i 40 zł. a. w. publiczna licytacya realności w Łanach pod n. 27 położonej, dłużni . Michała Kiersty własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w trzech terminach dnia 24 stycznia, 27 lutego i dnia 14 marca 1882 zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania 510 zł, wadyum wynosi 51 zł. Akt oszacowania i warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

Halicz dnia 26 listopada 1881.

(9132 1—3) **Edykt.**

L 6890 Na zaspokojenie wierzytelności Dmytra Borowca wynoszącej 3·3 zł. 28 ct. odbędzie sąd tutejszy 25 stycznia, 2 marca i 13 kwietnia 1882 licytacyjną sprzedaż realności dłużników Iwana, Jurka, Ewy i Michała Borowiec pod l. 7 w Karaczynowie położonej.

Wadyum wynosi 10 procent ceny wywołania 507 zł. Bliższe warunki, akt detaksacyi i wyciąg tabularny w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.

Janów dnia 1 listopada 1881.

(9133 1 3) **Obwieszczenie.**

L 2689. Na prośbę Zakładu kredytowego włościańskiego na zaspokojenie sumy 60 zł 6 ct. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie w trzech terminach a to I 31 stycznia II 22 lutego i III 30 marca 1882, każdym razem o 10 godzinie przed południem przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 55 w Trusach położonej, Sen a Niedźwiedziańskiego własnej. Cena szacunkowa 250 zł a wadyum wynosi 25 zł. Dal ze warun i i akta znajdują się w registraturze do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy

Łąka dnia 30 września 1881.

(9122 1—3) **Edykt.**

L. 7401 C k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż na żądanie Izraela Rappaporta w celu zaspokojenia sumy 3000 zł. w a z pn. przymusowa sprzedaż realności Maryi Winnickiej własnej, w Zyrawie pod l. k. 54 położonej, w drodze publicznej licytacyi w dniu 20 stycznia, w dniu 17 lutego i w dniu 21 marca 1882, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutej. sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania 5210 zł. w. a.

Wadyum 521 zł w a.

Resztę warunków przejrzeć można w tut. registraturze.

C k. sąd powiatowy.

Chodorów 4 grudnia 1881.

(9117 1—3) **Konkurs.**

L. 3329 Celem obsadzenia posady kapelana przy zakładzie więziennym w Wiśniczu z płacą roczną 600 zł., dodatkiem 150 zł. w a, wolnem pomieszkaniem i deputatem składającym się z 5 sągów twardego, 3 sągów miękkiego drzewa opałowego i 17 kilo świec łojowych.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje dokumentami należycie zaopatrzone w przeciągu dni 14tu w ieść do przewielebnego konsystorza bis upiego w Tarnowie.

Z c k. Nadprokuratoryi Państwa

Kraków dnia 30 grudnia 1881.

(9110 1—3) **Edykt.**

L 6589. Zawiadamia się niniejszem Abrahama Kesslera z życia i miejsca pobytu niewiadomego, że pod dniem 19 sierpnia 1881 l. 6589 wyniósł przeciw niemu Munisch Fruchter pozew o ekstabulacę intabulowanej w stanie biernym połowy realności pod l k. 17 w Bolechowie kwoty 91 zł. 3 ct. M. k. i że w skutek tego pozwu do rozprawy termin na dzień 17 stycznia 1882 godzinę 9 rano wyznaczonym, a dla pozwanego kuratorem p. Karol Okornicki w w Bolechowie ustanowionym został.

Wzywa się przeto Abrahama Kesslera, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej udzielił informacyi, lub też innego zastępcę sądowi podał, inaczej skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów dnia 15 września 1881.

(9094 1–3) **Obwieszczenie.**

L. 6589. Na mocy § 45 instrukcyi karnej z dnia 19 listopada 1873 koszta wykonania kary w przeciętniu na rok 1882 obliczone w domach więziennych sądu krajowego krakowskiego, tudzież sądów obwodowych w Rzeszowie, Nowym Sączu i Tarnowie wynoszą dziennie od osoby $27\frac{1}{2}$ ct., zaś w aresztach sądów powiatowych okręgu sądu krajowego krakowskiego $32\frac{1}{2}$ ct. okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego 30 ct., okręgu sądu obwodowego nowo-sandeckiego 30 ct., okręgu sądu obwodowego tarnowskiego 30 ct. dziennie od osoby.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków dnia 23 grudnia 1881.

(9089 1—3) **Edykt**

L 5680. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie uwiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Mojżesza Kupferschmida, że z owodu wniesionej przez c. k. uprzyw. gal. Zakład kred. włościański we Lwowie przeciw niemu prośby o nakaz zapłaty 15 rat po 9 zł. i reszty kapitału 73 zł. 6 ct. w. a. de praes 20 grudnia 1880 L. 11004. dla niego kuratorem pana Józefa Lenczowskiego ustanowiono, któremu nakaz zapłaty z 20 grudnia 1880 L 11004 doręcza się.

Wzywa się zatem Mojżesza Kupferschmida, ażeby ustanowionemu kuratorowi środków obrony dostarczył lub też innego zastępcę sob e obrał i sądowi o tem oznajmił, gdyż wrazie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c k. sądu powiatowego.

Chodorów 7 września 1881.

(9054 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 10358. Złoczowski c. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje do wiadomości powszechnej, że w roku 1882 ogłaszać będzie wpisy do rejerstrów handlowych w czasopismach: „Gazeta Lwowska“ „Gazeta wiedeńska“ i „Przegląd sądowy i administracyjny“, zaś wpisy do rejestru spółek gospodarczych i zarobkujących tylko w czasopi mie „Gazeta Lwowska.“

Złoczów 27go grudnia 1881.

(9017 1—3) **Edykt.**

L. 5500. Samborski c. k. sąd obwodowy jako wekslowy uwiadamia Gustawa Kamińskiego z miejsca pobytu nieznanego, że dnia 23go kwietnia 1881 wniósł przeciw niemu Aron Oller podanie do l. 5500 o nakaz zapłaty sumy wekslowej 200 zł. z pn. i że dla pozwanego postanowiono kuratorem ad actum Dra Popiela, zaś tego zastępcą Dra Fruchtmanna w Stryju zamieszkałych, wzywa się zatem tegoż pozwanego, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub też wskazał sądowi innego zas ępcę, w przeciwnym bowiem razie skutki z niedbalstwa wynikłe, sam sobie będzie musiał przypisać.

Sambor 30 kwietnia 1881.

(9038 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4484. W dniu 9 lutego 1882 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej, pod Nr. konsk. 33 subrep. 34 w Tychej położonej, dłużnika Iwana Zarębskiego własnej, w tutejszym c. k sądzie na rze z Zakładu k edyt. włościańskiego na zaspokojenie sumy 93 zł 76 ct. w. a. z pn o godzinie 10 przed południem z tem, że realność ta na powyższym terminie niżej ceny wywołania sprzedaną będzie.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum wynosi 10 pr.

Resztę warunków w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Staremiasto dnia 28 września 1881.

(8981 1—3) **Edykt.**

L 28749 C. k. sąd krajowy na żądanie Antoniego Furdzka zarządza postępowanie amortyzacyjne celem umorzenia

a) Poświadczenie kasy oszczędności miasta Krakowa z daty 7 lipca 1881 Nr 12784 na otrzymane przez tęż kasę oszczędności od Antoniego Furdzika tytułem zastawu d ie obligac e pożyczki krajowej 1. j obligacye Ser. C. Nr. 95 na 500 zł. w. a. z kuponami, z których pierwszy płatny 1 lis o pada 1881 i obligacyę pożyczki krajowej Ser. A. Nr. 384 na 100 zł w. a. z ku onami, z których pierwszy płatny 1 listopada 1881, i

b) kuponu od obligacyi pożyczki krajowej Ser. A. Nr. 383 na 100 zł. w. a. płatnego 1 maja 1884 wartości 3 zł. w. a. przez właściciela Antoniego Furdzika zgubionych.

Wzywa się zatem c. k sąd krajowy wszystkich, którzyby się w posiadaniu wyżej wyszczególnionych papierów wartościowych znajdowali, aby najdalej w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni od dnia ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tut. sądzie złożyli, albowiem w przeciwnym razie na żądanie właściciela umrzone i za nieważne uznane zostaną.

Kraków 2 grudnia 1881.

(8986 1—3) **Edykt.**

L. 15749. C. k. sąd obwodowy w Samborze czyni wiadomo, iż celem zaspokojenia pretensyi Jakóba Trichtera w kwocie 200 zł. w. a. z pn odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności Arona i Mindli Freiwilligów wedle Dom II pag. 485 n. 4 haer. własnej, protokołem de pr. 31 listopada 1878 l. 11784 oceniony, w Samborze w dzielnicy przemyskiej pod lk. 2/45 położonej pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się cena szacunkowa w kwocie 2020 zł. 84 ct. aw.

2. Wadyum wynosi 10pr. ceny szacunkowej

3. Celem sprzedaży tej realności ustanawia się 2 termina, a to na dzień 16 lutego 1882 i na dzień 23 marca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano, na których realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie.

Gdyby jednak na pierwszych dwóch terminach ceny szacunkowej uzyskać nie można, ustanawia się celem ułożenia lżejszych warunków nowy termin na dzień 20 kwietnia 1882 o godzinie 10 rano, na który się wierzycieli hypotecznych pod tym warunkiem wzywa, iż niejawiący się jako przystępujący do wniosków jawiących się uważani będą.

5. Dalsze warunki przejrzeć można w regist aturze.

O tej licytacyi zawiadamia się obie strony, c k Prokuratorzę Skarbu, c. k. główny Urząd powiatowy, kasę oszczędności miasta Sambora, Nehemiasza Ranunkla jako egzekuutora testamentu Ozyasza Gotthelfa, tudzież spadkobierców tego ostatniego, a to Chaię Wieselthier. Feigę Badian, Sarę Gotthelf, Chanę Finsterbus h imieniem nieletnich Feigi i Mariem Finsterbus h, dalej Mar kusa Reicha. Herscha Grauera jako zarządcę masy konkursowej Czarny Mayer, Jakóba Pillersdorfa, Towarzystwo zaliczkowe i premy słowe w Samborze, niewiadomeg z miejsca pobytu i zamieszkania Józefa Daszkiewicza i tych wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała ta albo wcale albo w należytym czasie doręczoną być nie mogła. lub którzyby do tabuli po 15 lutego 1879 weszli przez kuratora adw. Dr. Pawlińskiego z zastępstwem ad . Dr. Budzynowskiego i przez edykta.

Sambor 13 grudnia 1881.

(9128) **Ogłoszenie**

L. 7990. C. k. sąd powiatowy Bohorodczański zawiadamia, iż doch dzenia celem założenia nowej księgi gruntowej dla gminy Hlebówka rozpoczyna w siedzibie sądu dnia 9 stycznia 1882.

Każdy interesowany w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co do wyjaśnienia lub obrony swych praw uzna za stos wne.

Bohorodczany dnia 28 grudnia 1881.

9118) L. 17369.

Protokołowanie firmy.

C. k sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm spółkowych firmę: „Ch. B. Mosel et Comp“ dla handlu zbożem w Podwołoczyskach, której to jawnej spółki od 10 listopada 1881 na podstawie ustnej umowy istniejącej spólnikami są: Chaim Ber Mosel i Izaak Natansohn, kupcy w Podwołoczyskach zamieszkali, a obydwom wspólnikom przysłużа prawo zastępowania spółki i podpisywania firmy.

Tarnopol dnia 21 grudnia 1881.

(8982) **Obwieszczenie.**

L. 19006. C. k sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla firm pojedynczych firm Sary Feniegerowej której też używać będzie jako właścicielka handlu bławatnego w Bochni podpisując takową Sara Feniger.

Kraków dnia 5 sierpnia 1881.

(8991) **Obwieszczenie.**

L. 14024. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd handl wy podaje niniejszem do wiadomości, że dnia dzisiejszego wpisaną została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „Samuel Schindel“, której dzierżycielem jest Samuel Schindel, posiadający handel pieczywem w Tarnowie.

Tarnów dnia 9 grudnia 1881.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni W. Łozińskiego ...